

วารสารวิชาการ

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

JOURNAL OF MANAGEMENT SCIENCE,
NAKHON SITHAMMARAT RAJABHAT
UNIVERSITY

ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2568

หน่วยงาน

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มี
วัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อเผยแพร่บทความวิจัย และ
บทความทางวิชาการ ของบุคลากร นักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และ
บุคคลทั่วไปจากหน่วยงานภายนอก
2. เพื่อพัฒนาคณาจารย์ บุคลากร
นักศึกษา ภายในสถาบัน ให้มีผลงานทาง
วิชาการที่มีคุณภาพ

NISTM NEXT
INSTITUTE IN INNOVATION & RESEARCH
THE UNIVERSITY

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครศรีธรรมราช

วารสารวิชาการ

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

JOURNAL OF MANAGEMENT

SCIENCE, NAKHON SITHAMMARAT

RAJABHAT UNIVERSITY

ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2568

หน่วยงาน

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครศรีธรรมราช

นโยบายการตีพิมพ์บทความ

1. บทความที่นำเสนอเพื่อขอตีพิมพ์ต้องเป็นบทความวิจัย และบทความวิชาการทางการศึกษา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ประยุกต์ ของบุคลากร นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และจากบุคคลทั่วไปจากหน่วยงานภายนอก
2. บทความที่ตีพิมพ์ต้องเขียนตามรูปแบบ ที่วารสารกำหนดเท่านั้น
3. ผู้นิพนธ์บทความต้องไม่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือลอกเลียนผลงานของผู้อื่น หรือมีการตีพิมพ์ซ้ำซ้อน

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

JOURNAL OF MANAGEMENT SCIENCE,

NAKHON SITHAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY

คณะที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย แหวนเพชร	สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช
ดร.สมปอง รักษาธรรม	รักษาราชการแทนอธิการบดี
รองศาสตราจารย์ ดร.วีระยุทธ ชาทะกาญจน์	รองอธิการบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุขทร	รองอธิการบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรศักดิ์ แก้วอ่อน	รองอธิการบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดำรงพันธ์ ใจห้าววีระพงศ์	รองอธิการบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมรักษ์ รอดเจริญ	รองอธิการบดี
ดร.วิเชียร หมั่นแหล่	ผอ.สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน

บรรณาธิการ

ดร.โสภณ ชุมทองโต	บรรณาธิการ
รองศาสตราจารย์ ดร.บำรุง ศรีนวลปาน	ผู้ช่วยบรรณาธิการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

ศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ศาสตราจารย์ ดร.พรพรณี บัวเล็ก	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ชร รุประวิเชตร	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ปาโนรัมย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

รองศาสตราจารย์ ดร.กุลทิพย์ ศาสตรระจุจิ	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณ ไชยนิทย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ โพธิ์พูกษานันท์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ป๋องศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

ดร.จรัญ ถิ่นพระบาท	คณะบดีคณะวิทยาการจัดการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอื้องฟ้า เขากลม	รองคณบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิพัชร บุญขวัญ	รองคณบดี
รองศาสตราจารย์ ดร.เมธาวิ จำเนียร	ผู้ช่วยคณบดี
อาจารย์พลอยชมพู สุขทร	ผู้ช่วยคณบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรกฎ จำเนียร	อาจารย์ประจำหลักสูตรนิเทศศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร หมั่นหิษฐ์	อาจารย์ประจำหลักสูตรบัญชี
ดร.เพ็ญพิศ ศรีประเสริฐ	อาจารย์ประจำหลักสูตร บริหารธุรกิจ
ดร.ศันทนา อีระขุนห์	อาจารย์ประจำหลักสูตร บริหารธุรกิจ

ฝ่ายอำนวยการ

นางกฤตวรรณ สรภัทรนนท์	หัวหน้าสำนักงานคนบดี
นางสาวจารีย์ ไก่แก้ว	นักวิชาการศึกษา
นางสาวอัญชลี บ่มไฉ่	นักวิชาการเงินและบัญชี
นายธีรวัฒน์ พูนผล	นักวิชาการศึกษา
นายศิลป์ มนต์เลี้ยง	นักวิชาการคอมพิวเตอร์
นายจักรี ยงยืน	นักวิชาการโสตทัศนศึกษา
นางสาวอ่อนอุมา ศรีธรรมศักดิ์	นักวิชาการศึกษา
นางสาวอาภาพร นาคสุวรรณ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
นางสุนันท์ ไชยเดช	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
นางสาวกนกวรรณ เจียรรัตน์	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบภาษาอังกฤษและภาษาไทย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณาพร แก้วแกมจันทร์	คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช ภัฏนครศรีธรรมราช
--	---

นายวรเวช ว่องศิริ

คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช
ภัฏนครศรีธรรมราช

พิสูจน์อักษร

นางสาวกนกวรรณ เจียรรัตน์

นักวิชาการศึกษา

ติดต่อกองบรรณาธิการวารสาร

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
เลขที่ 1 หมู่ 4 ตำบลท่าจั่ว อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช
จังหวัดนครศรีธรรมราช รหัสไปรษณีย์ 80280
โทรศัพท์ 0-7580-9845 โทรสาร 0-7537-7650
E-Mail : manage@nstru.ac.th

เลขานุการ

นางกฤตวรรณ สรภัทรนนท์ หัวหน้าสำนักงานคณบดีคณะ
วิทยาการจัดการ

บทบรรณาธิการ

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (JOURNAL OF MANAGEMENT SCIENCE, NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY) เป็นวารสารวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช มุ่งหวังที่จะเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ ผลงานทางวิชาการและ ผลงานวิจัยครอบคลุมศาสตร์ต่างๆ ทางสังคมศาสตร์ และ มนุษยศาสตร์ ได้แก่ เศรษฐศาสตร์ บัญชี บริหารธุรกิจ ธุรกิจค้าปลีก การจัดการ บริหารทรัพยากร มนุษย์ การตลาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และโรงแรม สื่อสารมวลชน และสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสหวิทยาการจัดการ

โดยวารสารในปีที่ 4 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน 2568 นี้ มี บทความ ที่น่าสนใจจำนวน 5 บทความ เป็นประเภทบทความวิจัย โดยทุกบทความ กอง บรรณาธิการได้ดำเนินการตามกระบวนการเชิงหลักการเผยแพร่บทความตาม เกณฑ์ โดยแต่ละบทความได้ผ่านการกลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

กองบรรณาธิการ ขอขอบคุณท่านผู้เขียน ท่านผู้อ่านที่ให้ความสนใจและ ไว้วางใจวารสารของคณะและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความที่ได้เลือกสรรมาตีพิมพ์ มี ประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่าน บรรณาธิการขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้ให้ ความกรุณาอ่านและแนะนำการปรับแก้บทความให้มีคุณภาพทางวิชาการยิ่งขึ้น สุดท้ายนี้ หากผู้อ่านจะมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงวารสารนี้ให้สมบูรณ์ในฉบับ ต่อไป กองบรรณาธิการขอน้อมรับไว้ด้วยความยินดี

กองบรรณาธิการ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ
ประจำวารสารปีที่ 3 ฉบับที่ 1 (เดือน มกราคม-มิถุนายน 2567)

รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ปาโนรัมย์
รองศาสตราจารย์ ดร.สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์
รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ชรี ฐปะวิเชตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.ประमाण เทพสงเคราะห์
รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ชรี ฐปะวิเชตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.เมธาวี จำเนียร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณ ไชยนิทย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาวดี สุทธิรักษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรพร ทองชะโชค
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัญญัติ ไหวว่อง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดิเทพ ครุฑธามาศ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษลิน ขวดทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิพัชร บุญขวัญ

สารบัญ

	หน้า
บรรณาธิการ	ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	ข
สารบัญ	ค
บทความวิจัย	
พฤติกรรมกรออมและการกู้ยืมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำกัด	
ไอลดา นิยมเดชา วิชิต จรุงสุจริตกุล โสภณ ชุมทองโต และกาญจนาพรพรณ จรพงศ์	1
การมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐจังหวัดสงขลา	
ณัฐวุฒิ จันทรศรีบุตร อรพรรณ จันทรอินทร์ ปาไลตา เอกอุรุ ชาติยา ลิมเจริญ และชาญวิทย์ จันทรอินทร์.....	30
การตรวจสอบเครือข่าย ด้วยโปรแกรม ManageEngine OpManager	
ณัฐจิณี บุญจันทร์ สุธาทิพย์ สังข์ทอง และนवल เทพนรินทร์.....	49
แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหารไทยสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติจังหวัดสงขลา	
ธันยพร อริยะเสรีณี อรพรรณ จันทรอินทร์ อัจฉรา รัตนมา ธันยาภรณ์ คำจุติ และชาติยา ลิมเจริญ.....	63
การเขียนบทความวิจัยเพื่อการตีพิมพ์	
จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์.....	79
ภาคผนวก	
แบบฟอร์มขอส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลงวารสาร	
หลักเกณฑ์การจัดทำต้นฉบับ วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ	
รูปแบบการเขียนบทความวิจัย	

พฤติกรรมการออมและการกู้ยืมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำกัด
SAVINGS AND BORROWING BEHAVIOR OF MEMBERS OF
SAVINGS COOPERATIVES NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT
UNIVERSITY COMPANY LIMITED

ไอลดา นียมเดชา¹ วิชิต จรุงสุจริตกุล² โสภณ ชุมทองโด³ และกาญจนพรรณ จรพงศ์⁴
Ailada Niyomdecha¹ Wichit Charungsutjaritkul² Sophon Chumtongdo³
and Kanjanapan Jarapong⁴

¹⁻⁴คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช นครศรีธรรมราช ประเทศไทย

¹⁻⁴Faculty of Management Sciences, Nakhon Si Thammarat Rajabhat
University, Nakhon Si Thammarat Province, Thailand

²wichit_jar@nstru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาพฤติกรรมการออมและการกู้ยืมของสมาชิกสหกรณ์ (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านลักษณะการทำงานของบุคลากรกับพฤติกรรมการออมและการกู้ยืมของสมาชิกสหกรณ์ ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามกับสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำกัด จำนวน 260 คน โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติแบบพรรณนาจากค่าความถี่ ร้อยละ และสถิติแบบอนุมานจากค่าไคสแควร์ ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกทั้งหมดของสหกรณ์เป็นสมาชิกประเภทสามัญ คิดเป็นร้อยละ 100 อายุของสมาชิกส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 31-40 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.10 สมาชิกส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.40 ประเภทอัตราบรรจุของบุคลากรที่เป็นสมาชิกส่วนใหญ่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยมากที่สุด จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ

28.50 รองลงมาเป็นข้าราชการ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 20.80 สำหรับพฤติกรรมการออมของสมาชิกมีการออมที่เป็นเงินฝากค่อนข้างน้อย มีปริมาณเงินออมต่อปีน้อยกว่า 12,000 บาทต่อปี อย่างไรก็ตามสมาชิกมีการสะสมหุ้นกว่าร้อยละ 38.50 โดยส่วนใหญ่มีค่าหุ้นต่อเดือน 1,001 - 2,000 บาทต่อเดือน ทั้งนี้พบว่า ปัจจัยลักษณะการทำงานของบุคลากรมีความสัมพันธ์กับการฝากเงินของสมาชิกในรูปของ การสะสมหุ้น เงินฝากออมทรัพย์พิเศษ เงินฝากฉุกเฉิน ้วยนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการกู้ยืม ลักษณะการทำงานของบุคลากรมีความสัมพันธ์กับการกู้ยืมเงินของสมาชิกในประเภทเงินกู้สามัญทั่วไป เงินกู้สามัญเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และประเภทเงินกู้เพื่อการเกษตรด้วยนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : พฤติกรรมการออม, การกู้ยืม, สหกรณ์ออมทรัพย์, มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ABSTRACT

This research aims to (1) study the saving and borrowing behavior of the cooperative members (2) study the relationship between the work characteristics of personnel and the saving and borrowing behavior of the cooperative members. The quantitative research method was used to collect data from questionnaires with 260 members of the Nakhon Si Thammarat Rajabhat University Savings Cooperative Limited by simple random sampling. The data were analyzed by descriptive statistics from frequency, percentage and inferential statistics from Chi-square. The results of the study found that all members of the cooperative were ordinary members, accounting for 100 percent. The age of

the majority of members was in the range of 31-40 years, accounting for 38.10 percent. The majority of members were married, accounting for 75.40 percent. The majority of members were university employees, accounting for 74 people, accounting for 28.50 percent, followed by civil servants, accounting for 54 people, accounting for 20.80 percent. For the saving behavior of the members, they saved quite a bit in the form of deposits. The annual savings amount is less than 12,000 baht per year. However, members accumulate shares of more than 38.50 percent, with most having monthly share values of 1,001 - 2,000 baht per month. It was found that the work characteristics of personnel are related to members' deposits in the form of stock accumulation, special savings deposits, and retirement savings deposits with statistical significance at 0.05. In terms of borrowing, the work characteristics of personnel are related to members' borrowing in the general loan category, general loan for quality of life development, and housing loan category with statistical significance at 0.05.

Keywords : Behavior, Savings, Borrowing, Savings cooperatives

บทนำ

ในปี พ.ศ. 2566 นั้น ข้อมูลจากศูนย์วิจัยกสิกรไทย พบว่า สัดส่วนหนี้ครัวเรือนอาจสูงมากขึ้นเรื่อย ๆ จนอยู่ที่กรอบร้อยละ 91.0 ต่อจีดีพี ซึ่งยังคงเป็นระดับไม่ยั่งยืนและต้องเฝ้าระวัง อย่างไรก็ตามการเดินหน้านโยบายการแก้ปัญหาหนี้ครัวเรือนของ ธนาคารแห่งประเทศไทยที่ทยอยมีความชัดเจนมากขึ้นนับเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี และน่าจะมีส่วนช่วยทำให้แรงกดดันต่อ

สถานการณ์หนี้ครัวเรือนของไทยทยอยคลายตัวลง แต่คงต้องยอมรับว่าโจทย์หนี้ครัวเรือนไทยในระยะข้างหน้ายังมีความซับซ้อน เพราะเกี่ยวข้องกับประเด็นด้านรายได้และพฤติกรรมการก่อหนี้ของภาคครัวเรือน และโครงสร้างประชากรไทยซึ่งมีแนวโน้มเข้าสู่สังคมผู้สูงวัยโดยสมบูรณ์ ที่อาจส่งผลทำให้ครัวเรือนมีข้อจำกัดในการแก้หนี้มากขึ้น ปัจจัยที่ส่งผลให้หนี้ครัวเรือนเพิ่มสูงขึ้นนั้นมาจากการที่หนี้ส่วนใหญ่ของคนไทยเป็นสินเชื่อที่อาจไม่สร้างรายได้ (non-productive loan) โดยร้อยละ 69 ของบัญชีหนี้ครัวเรือนทั้งหมดเป็นสินเชื่อส่วนบุคคลและบัตรเครดิต (ข้อมูล ณ ไตรมาส 3 ปี 2565) ซึ่งมักเป็นหนี้เพื่อการอุปโภคบริโภคที่ใช้แล้วหมดไป ไม่ช่วยให้มีรายได้เพิ่มขึ้นหรือไม่ช่วยให้คุณภาพชีวิตดีขึ้นในอนาคต และยังมีระยะผ่อนสั้นแต่ดอกเบี้ยสูง ทำให้มีภาระผ่อนต่อเดือนที่สูงต่างจากประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น ถึงแม้จะมีสัดส่วนยอดหนี้ครัวเรือนต่อจีดีพีที่สูงใกล้เคียงกับไทย แต่ส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมดเป็นสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยที่สามารถสร้างรายได้หรือความมั่นคงได้ นอกจากนี้หนี้ส่วนใหญ่อยู่กับกลุ่มผู้กู้ที่มีปัญหาด้านความสามารถในการชำระหนี้ ปัจจุบันคนไทยกว่า 5.8 ล้านคนกำลังมีหนี้เสีย (ซึ่งคิดเป็น 1 ใน 5 ของคนไทยที่เป็นหนี้) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสินเชื่อส่วนบุคคล (ข้อมูล ณ ไตรมาส 3 ปี พ.ศ. 2565 (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2566) และสำหรับการเป็นหนี้ในภาคสหกรณ์นั้น จากรายงานของกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ที่แสดงเงินออมต่อหนี้ของสมาชิกและเงินออมเฉลี่ยกับหนี้เฉลี่ยต่อสมาชิกภาคสหกรณ์ไทย พบว่า ประมาณร้อยละ 85 เงินออมและหนี้ของสมาชิกภาคสหกรณ์ไทยเป็นของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ และจากการวิเคราะห์สัดส่วนเงินออมต่อหนี้ของสมาชิคนั้น ชุมชนสหกรณ์มีสัดส่วนเงินออมมากกว่าหนี้ของสมาชิกมากที่สุด รองลงมาเป็นสหกรณ์นอกภาคการเกษตร และสหกรณ์ออมทรัพย์ นอกจากนี้ยังพบว่า เงินออมและหนี้ของสมาชิกภาคสหกรณ์ไทยเป็นไปในทิศทางเดียวกับเงินออมและหนี้ครัวเรือนไทย คือ

เงินออมมากกว่าหนี้ ซึ่งเหตุที่ทำให้สมาชิกภาคสหกรณ์ไทยยังคงมีเงินออมมากกว่าหนี้ เนื่องจากเงินออมของสมาชิกภาคสหกรณ์ไทยส่วนใหญ่มาจากการสะสมค่าหุ้นเป็นเวลานาน และคาดการณ์ในอนาคตสมาชิกภาคสหกรณ์ไทยยังคงมีเงินออมมากกว่าหนี้ (กรมตรวจบัญชีสหกรณ์, 2565)

สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษานานาชาติ มีบุคลากรทางการศึกษาทั้งคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ จำนวน 820 คน (มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2566) โดยในมหาวิทยาลัยได้มีสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำกัด ที่เปิดบริการให้กับสมาชิกที่เป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ทั้งนี้สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ให้บริการทางการเงินที่เสริมสร้างการออมทรัพย์ และมีบริการให้สินเชื่อตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่จำเป็น โดยมีการกำกับดูแลเป็นอย่างดีทั้งจากสหกรณ์จังหวัด กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ รวมถึงการตรวจสอบต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก โดยในปัจจุบันสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำกัด มีอัตราดอกเบี้ยเงินฝากเพื่อใช้ในการวางแผนทางการเงิน ถึงร้อยละ 3.5 และสมาชิกจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้จากดอกเบี้ยเงินฝากดังกล่าวด้วย อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้กู้ยืมเงินเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนแก่สมาชิกและครอบครัว ซึ่งมีอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าธนาคารพาณิชย์ทั่วไป โดยอัตราดอกเบี้ยเงินกู้สามัญ มีอัตราร้อยละ 6 ซึ่งสหกรณ์จะมีการเฉลี่ยเงินคืนจากดอกเบี้ยเงินกู้ดังกล่าวรวมถึงมีสวัสดิการอื่น ๆ ให้กับสมาชิกด้วย โดยปัจจุบันสหกรณ์มีสมาชิก 800 คน แม้ว่าสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำกัด จะให้อัตราผลตอบแทนจากการออมสูงกว่าธนาคารพาณิชย์ทั่วไป แต่ก็ยังไม่สามารถจูงใจให้สมาชิกมาออมเงินเพิ่มขึ้นได้โดยจากรายงานกิจการประจำปี 2565 พบว่า อัตราการเพิ่มขึ้นของเงินรับฝากออมทรัพย์ปี 2565 มีสัดส่วนลดลงเหลือเพียงร้อยละ 4.72 จากปีก่อน และใน

ขณะเดียวกันในปีพ.ศ. 2565 สหกรณ์มีสัญญาเงินให้กู้แก่สมาชิกเพิ่มขึ้นจากปีก่อน โดยส่วนใหญ่เป็นสัญญาเงินกู้สามัญ (สหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำกัด, 2565) แสดงให้เห็นว่าจากสัดส่วนการออมที่ลดลง และภาระหนี้สินของสหกรณ์ที่เพิ่มขึ้นนั้น อาจเกิดจากตัวแปรปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการหรือลักษณะการทำงานของบุคลากร เนื่องด้วยลักษณะการทำงานของบุคลากร ที่เป็นสายงานต่าง ๆ มีระดับรายได้ที่แตกต่างกัน ซึ่งตัวแปรนี้เป็นตัวสำคัญที่มีผลต่อการออม และการกู้ยืมเงิน โดยตามทฤษฎีการบริโภคในวงจรชีวิต (life cycle theory of consumption) โดยบุคคลที่มีอายุมากขึ้นหรือมีหน้าที่การงานดีขึ้น เขาจะมีรายได้สูงขึ้น มีระดับรายได้สูงกว่าระดับการบริโภคทำให้สามารถออมเงินได้มากขึ้น และเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุรายได้ของบุคคลจะลดลงในขณะที่ยังคงบริโภคอยู่ บุคคลจะกลับมามีการออมเป็นลูปอีกครั้ง

จากสัดส่วนการออมที่ลดลง และภาระหนี้สินของสหกรณ์ที่เพิ่มขึ้นนั้น อาจส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของบุคลากรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ได้ เนื่องด้วยการออมเงินเป็นสิ่งสำคัญในการวางแผนทางการเงิน และภาระหนี้สินที่ไม่มากเกินไปจนเกินตัวเป็นสิ่งสำคัญมาก ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้จึงมีต้องการที่ทราบถึงพฤติกรรมกรรมการและการกู้เงิน รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมพันธ์กับการออม และการกู้เงินของสมาชิกกับสหกรณ์ด้วย เพราะหากสหกรณ์สามารถปรับเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ทางการเงินให้เหมาะสมกับพฤติกรรมของสมาชิก ก็จะมีประโยชน์ต่อการวางแผนทางการเงิน ทั้งทางด้านการออมและการกู้ยืมเงินได้เหมาะสมมากขึ้น อาจส่งผลให้อัตราการกู้ยืมเงินไม่เกินตัวมากเกินไป สมาชิกมีคุณภาพชีวิตและความมั่นคงด้านการเงินที่ดีขึ้นได้อีกทั้งยังสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุง ลดความเสี่ยง และเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำกัด ให้มีความสอดคล้องเหมาะสมอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมและการกู้ยืมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำกัด
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านลักษณะการทำงานของบุคลากรกับพฤติกรรมการออมและการกู้ยืมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำกัด

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้มีวิธีดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีสำรวจ (Survey Research) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม โดยกำหนดให้มีวิธีการดำเนินการวิจัยที่สำคัญดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำกัด จำนวน 800 คนโดยพิจารณาการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ตามสูตรของ Yamane ได้จำนวนตัวอย่างเท่ากับ 260 ตัวอย่าง โดยการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2560)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed-ended Questionnaire) โดยแบ่งเป็น

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ประกอบด้วยคำถามจำนวน 7 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส

ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกที่ต้องอุปการะ (ไม่มีรายได้เป็นของตนเอง)
ประเภทสมาชิก และระยะเวลาที่เข้าเป็นสมาชิก

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามในข้อมูลการทำงานของบุคลากร ทั้งสาย
บริหาร อาจารย์ และบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชที่เป็น
สมาชิกฯ ด้วยคำถามจำนวน 4 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับประเภทของอัตรา
บรรจุ สายงาน อายุงาน รายได้จากเงินเดือน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลพฤติกรรมการออมของ
อาจารย์และบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชที่เป็นสมาชิกใน
สหกรณ์ฯ ประกอบด้วยคำถามจำนวน 9 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับ รายจ่าย
รวมต่อเดือน (โดยเฉลี่ย) การสะสมทุนเรือนหุ้นกับสหกรณ์เดือน ผักเงินกับ
สหกรณ์ออมทรัพย์เฉลี่ยปีละเท่าใด รูปแบบการฝากเงิน อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับการกู้ยืมของอาจารย์และ
บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชที่สมาชิกในสหกรณ์ฯ
ประกอบด้วยคำถามจำนวน 11 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับ การกู้ยืมกับ
สหกรณ์ออมทรัพย์ ในรูปแบบต่างๆ ตามประเภทของสินเชื่อ ภาระหนี้สินกับ
สหกรณ์ออมทรัพย์ ระยะเวลาการผ่อนชำระหนี้

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity Test)
โดยนำร่างคำถามที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ที่เป็นอาจารย์ใน
หลักสูตรเศรษฐศาสตร์ 3 ท่าน พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา ได้ค่าเท่ากับ
0.83 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้
คือ 0.80 ขึ้นไป (Polit, D. & Hungler, B., 2004) จากนั้นได้มีการปรับปรุง
แก้ไขข้อคำถามตามคำแนะนำให้มีความถูกต้องยิ่งขึ้น

2. ตรวจสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability Test) หลังจากการ
แก้ไขแบบสอบถามจากที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำหรือระบุเรียบร้อยแล้ว

ผู้วิจัยแจกกับกลุ่มตามขอบเขต ได้แก่ บุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน ที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง.ได้ค่าความเชื่อมั่น (reliability) ตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (coefficient Alpha) ได้ค่าเท่ากับ 0.731 (Cronbach} L. J., 1990) ซึ่งถือว่าแบบสอบถามอยู่ในระดับที่เหมาะสมสามารถเป็นเครื่องมือเก็บข้อมูลได้ แก่ไขแบบสอบถามในบางส่วนให้ มีความชัดเจน เข้าใจง่ายมากขึ้น แล้วนำไปเก็บรวบรวมจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยด้วยตนเอง ณ สหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จากกลุ่มตัวอย่าง สมาชิกที่มาใช้บริการที่สำนักงานสหกรณ์ ฯ จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อ อธิบายข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ในการศึกษาลักษณะของข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง ลักษณะพฤติกรรม ทั้งการออมและกู้ยืมโดยรวมการหาค่าความถี่ และร้อยละ
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรลักษณะด้านการทำงาน ของบุคลากร ได้แก่ รายได้จากเงินเดือน และกลุ่มงานกับพฤติกรรมการออม และการกู้ยืมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช จำกัด โดยใช้สถิติไคสแควร์

สรุปผลการวิจัย

1.ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครศรีธรรมราช จำกัด โดยมีข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ
เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว ประเภทสมาชิก
สหกรณ์ และระยะเวลาที่เข้าเป็นสมาชิกสหกรณ์

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	92	35.40
หญิง	168	64.60
ช่วงอายุ		
21 - 30 ปี	23	8.80
31 - 40 ปี	99	38.10
41 - 50 ปี	80	30.80
51 - 60 ปี	58	22.30
สถานภาพ		
โสด	39	15.00
สมรส	196	75.40
แยกกันอยู่/หย่า/หม้าย	25	9.60
การศึกษา		
ปริญญาตรี	58	22.30
ปริญญาโท	102	39.20
ปริญญาเอก	100	38.50
ประเภทสมาชิก		
สมาชิกสามัญ	260	100.00
ประเภทอัตราบรรจุของสมาชิก		
ข้าราชการ	54	20.80
พนักงานมหาวิทยาลัย	74	28.50
พนักงานราชการ	40	15.40

พนักงานมหาวิทยาลัยตามสัญญา	11	4.20
ลูกจ้างประจำ	50	19.20
ลูกจ้างชั่วคราว	31	11.90
อายุของการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ปี	7	2.70
ระหว่าง 1 - 5 ปี	59	22.70
ระหว่าง 6 - 10 ปี	56	21.50
ระหว่าง 11 - 15 ปี	44	16.90
มากกว่า 15 ปี	94	36.20
รวม	260	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า (1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 64.60 (2) สมาชิกส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 31 - 40 ปี มากที่สุดจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10 (3) มีสถานภาพสมรส จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 75.40 (4) สมาชิกส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโท มากที่สุด จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 39.20 (5) สมาชิกทั้งหมดเป็นสมาชิกประเภทสามัญ คิดเป็นร้อยละ 100.00 (6) สมาชิกส่วนใหญ่มีอัตราบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยมากที่สุดจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 (7) อายุการทำงานของสมาชิกมีอายุงานมากกว่า 15 ปี มากที่สุด จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 36.20

1.2 ข้อมูลลักษณะการทำงานของบุคลากรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำกัด

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลลักษณะการทำงานของบุคลากรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำกัด

สายงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้บริหารระดับสูง	2	0.80

งานบริหาร	6	2.30
อาจารย์	131	50.40
เจ้าหน้าที่สำนักงาน	89	34.20
หัวหน้าหน่วยงานสำนักงาน	9	3.50
ช่างเทคนิค/งานภาคสนาม	23	8.80
รวม	260	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นสายงานอาจารย์ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 50.40 รองลงมาเป็นสายงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 34.20 สายงานช่างเทคนิค/งานภาคสนาม จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.80 หัวหน้าหน่วยงานสำนักงาน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 สายงานบริหาร จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 และสายงานผู้บริหารระดับสูง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 ตามลำดับ

1.3 ข้อมูลการออมและการกู้ยืมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำกัด

การออมและการกู้ยืมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำกัด ประกอบด้วย การออมโดยฝากเงินกับสหกรณ์ ส่วนการกู้ยืมเงินแบ่งตามประเภทการกู้ยืมเงินสหกรณ์

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการออมและการกู้ยืมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำกัด (คำตอบแบบหลายตัวเลือก)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การออมโดยฝากเงินกับสหกรณ์		
การสะสมหุ้น	245	92.20
เงินฝากออมทรัพย์	205	75.40

เงินฝากออมทรัพย์พิเศษ	158	36.50
เงินฝากอันใจวัยเกษียณ	129	26.90
ประเภทการกั๊ยืมเงินสหกรณ์		
เงินกู้สามัญทั่วไป (ใช้บุคคลค้ำประกัน)	211	84.20
เงินกู้สามัญ (ทุนเรือนค้ำประกัน)	46	10.8
เงินกู้สามัญ (เงินฝากค้ำประกัน)	50	13.5
เงินกู้สามัญเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต	185	20.8
เงินกู้สามัญเพื่ออเนกประสงค์	204	29.2
เงินกู้ฉุกเฉิน	192	18.5
เงินกู้พิเศษเพื่อการเคหะสงเคราะห์	29	9.6
เงินกู้พิเศษเพื่อการลงทุนประกอบอาชีพ	35	6.9

จากตารางที่ 3 พบว่า (1) พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการออมโดยฝากเงินกับสหกรณ์ ดังนี้ มีการสะสมหุ้น จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 75.40 รองลงมา มีการออมแบบเงินฝากออมทรัพย์ จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 75.40 มีเงินฝากออมทรัพย์พิเศษ จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 และมีเงินฝากอันใจวัยเกษียณจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 26.90 ตามลำดับ (2) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการกู้ยืมเงินสหกรณ์ประเภทเงินกู้สามัญทั่วไป (ใช้บุคคลค้ำประกัน) มากที่สุด จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 74.20 รองลงมา คือ ประเภทเงินกู้สามัญเพื่ออเนกประสงค์ จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 29.20 ประเภทเงินกู้สามัญเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 20.80 ประเภทเงินกู้ฉุกเฉินจำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านลักษณะการทำงานของบุคลากรกับพฤติกรรมการออม และการกู้ยืมของสมาชิกสหกรณ์

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านลักษณะการทำงานของบุคลากรกับพฤติกรรมการออมของสมาชิกสหกรณ์ โดยใช้สถิติสถิติไคสแควร์มีดังนี้

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านลักษณะการทำงานของบุคลากรกับการฝากเงินของสมาชิก โดยใช้สถิติสถิติไคสแควร์

รายการ	Chi Square Sig.
การฝากเงินของสมาชิกสหกรณ์กับลักษณะการทำงานของบุคลากร	
การสะสมหุ้น	0.000**
เงินฝากออมทรัพย์	0.253
เงินฝากออมทรัพย์พิเศษ	0.000**
เงินฝากอู่ใจวัยเกษียณ	0.000**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยลักษณะการทำงานของบุคลากรมีความสัมพันธ์กับการฝากเงินของสมาชิกสหกรณ์ ดังนี้ (1) ลักษณะการทำงานของบุคลากรมีความสัมพันธ์กับการสะสมหุ้นของสมาชิก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 โดยการสะสมหุ้นสหกรณ์นั้นได้รับเงินปันผลจากการถือหุ้นสหกรณ์ (2) ลักษณะการทำงานของบุคลากรไม่มีความสัมพันธ์กับเงินฝากออมทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 (3) ลักษณะการทำงานของบุคลากรมีความสัมพันธ์กับเงินฝากออมทรัพย์พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 (4) ลักษณะการทำงานของบุคลากรมีความสัมพันธ์กับเงินฝากอู่ใจวัยเกษียณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ซึ่งการออมโดยการฝากเงินเงินฝากออมทรัพย์พิเศษ และเงินฝากอู่ใจ

วยเกียณกับสทกรณ ดวยการเปดบญชีเงินฝากกับสทกรณอมทรพยนัน รายไดจากดอกเบยนั้นดวรับการยกเวนภาษี

2.2 ความสัมนพันธะหวางตัวแปรดานลักษณะการทำงานของ บุคลากรกับการกวยมของสมาชิกสทกรณ ดงนี้

ตารางที่ 5 แสดงความสัมนพันธะหวางลักษณะการทำงานของบุคลากรกับการกวยมของสมาชิกสทกรณ

รายการ	Chi Square Sig.
การกวยมของสมาชิกสทกรณกับลักษณะการทำงานของ บุคลากร	
จนวนการะหนี้สิน	0.043**
ระยะเวลาชำระเงินกู	0.996
การกูเงินประเภทเงินกูสามัญ	0.001**
การกูเงินกูสามัญเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต	0.009**
การกูเงินเพื่อการเคะสงเคราะห์	0.009**
การกูฉุกเฉิน	0.473

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 พบวา ปัจจยดานลักษณะการทำงานของบุคลากรมี ความสัมนพันธกับการกวยมเงินของสมาชิกสทกรณฯ ดงนี้ (1) ลักษณะการ ทำงานของบุคลากรมีความสัมนพันธกับจนวนหนี้สินอยางมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.043 (2) ลักษณะการทำงานของบุคลากรไมมีความสัมนพันธกับ ระยะเวลาชำระหนี้ของสมาชิกฯอยางมีนัยสำคัญทางสถิติที่ เนื่องดวยการหัก เงินเพื่อชำระหนี้สทกรณนั้นทาการหักเงินจากบญชีเงินเดือนของสมาชิก (3) ลักษณะการทำงานของบุคลากรมีความสัมนพันธการเลอกกูเงินประเภทเงินกู สามัญ อยางมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 (4) ลักษณะการทำงานของ บุคลากรมีความสัมนพันธกับเงินกูสามัญเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต อยางมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.009 (5) ลักษณะการทำงานของบุคลากรมีความสัมพันธ์กับเงินกู้พิเศษเพื่อการเคหะสงเคราะห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.009 และ (6) ลักษณะการทำงานของบุคลากรไม่มีความสัมพันธ์กับเงินกู้ฉุกเฉินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ มีประเด็นที่น่าสนใจสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการออมและกักเงินของสมาชิกสหกรณ์นั้น เป็นไปตามตามทฤษฎีการบริโภคในวงจรชีวิต โดยบุคคลที่มีอายุมักขึ้นหรือมีหน้าที่การงานดีขึ้น บุคคลจะมีรายได้สูงขึ้น มีระดับรายได้สูงกว่าระดับการบริโภคทำให้สามารถออมเงินได้มากขึ้น คือ ลักษณะงานของบุคลากรที่ดีขึ้น บุคคลจะมีรายได้สูงขึ้น มีความสัมพันธ์กับการสะสมหุ้น และการฝากออมทรัพย์พิเศษที่เป็นระยะยาวอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับการวิจัยของชนาภา บุบโพ และคณะ ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมและการกักเงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์วังเดิม จำกัด (ชนาภา บุบโพ และคณะ, 2564) พบว่ารายได้ของสมาชิกส่งผลต่อจำนวนเงินออมในทิศทางเดียวกัน เนื่องด้วยเงินฝากออมทรัพย์ไม่ใช่เป็นเป็นการออม แต่เป็นการอำนวยความสะดวกของการเคลื่อนไหวสภาพคล่องของเงินสมาชิก รวมทั้งเงินฝากออมทรัพย์มีอัตราดอกเบี้ยต่ำ และจากผลการศึกษาว่าการที่สมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ส่วนใหญ่วางแผนทางการเงินในระยะยาว โดยมีการส่งค่าหุ้นกับสหกรณ์อยู่ระหว่าง 1,000 - 4,000 บาทต่อเดือน สอดคล้องกับการวิจัยของเพ็ชรวิชาญ โตศักดิ์ที่ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมเงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จำกัด (เพ็ชรวิชาญ โตศักดิ์ และคณะ, 2564) ที่พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีการออมเงินเพื่อใช้เป็นแหล่งเงินทุนในอนาคต

เกษียณและการออมเงินเพื่อยามฉุกเฉิน โดยสมาชิกออมเงินกับสหกรณ์เพราะหวังจะได้ผลตอบแทนในรูปของเงินปันผลและดอกเบี้ยทบต้น เพื่อเป็นหลักประกันให้ครอบครัวและสร้างความมั่นคงในอนาคต

2. ลักษณะการทำงานของบุคลากรไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาชำระหนี้ของสมาชิก เนื่องด้วยการหักเงินเพื่อชำระหนี้สหกรณ์นั้นทำการหักเงินจากบัญชีเงินเดือนของสมาชิก แต่ลักษณะการทำงานของบุคลากรมีความสัมพันธ์กับการกู้ยืมอย่างมีนัยสำคัญ โดยลักษณะการทำงานของบุคลากรมีความสัมพันธ์การเลือกกู้เงินประเภทเงินกู้สามัญทั่วไป และนอกจากนั้นลักษณะงานของบุคลากรมีความสัมพันธ์ต่อเงินกู้ที่เฉพาะเจาะจง เช่น เงินกู้สามัญเพื่อเนกประสงค์ เงินกู้ฉุกเฉิน และเงินกู้พิเศษเพื่อการเคหะสงเคราะห์ แสดงถึงความจำเป็นตามวัตถุประสงค์ของการกู้ยืมไม่ได้เกี่ยวข้องกับสายงานแต่ขึ้นกับวัตถุประสงค์ในการกู้เงิน สอดคล้องกับงานวิจัยของกลางใจ แสงวิจิตร ที่ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความรู้และพฤติกรรม การจัดการการเงินส่วนบุคคลก่อนและหลังเรียนรายวิชาการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กลางใจ แสงวิจิตร และคณะ, 2559) ที่พบว่า ภาระหนี้สินในส่วนของเงินกู้สหกรณ์ออมทรัพย์ประเภทเงินกู้เงินกู้สามัญ และเงินกู้ฉุกเฉินมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมในส่วนของระยะเวลาการมีเงินสำรองไว้ใช้ในกรณีฉุกเฉิน และนอกจากนั้นในด้านการกู้เงิน ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของปิญะณัช เรือนสอน ที่ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ภาระหนี้สินสหกรณ์ออมทรัพย์กองบัญชาการกองทัพไทย จำกัด ของนายทหารชั้นประทวน (ปิญะณัช เรือนสอน, 2561) ที่พบว่า อายุราชการมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการกู้เงิน โดยกล่าวว่า ระดับช่วงอายุที่มากขึ้นนั้นมีอัตราเงินเดือนที่สูงขึ้นตามระยะเวลาในการทำ และต้องสร้างความมั่นคงของตนเองและครอบครัว จึงเกิดภาระการใช้จ่ายที่มากขึ้น ส่งผลทำให้การกู้เงินสูงขึ้นตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะการทำงานของบุคลากรมีความสัมพันธ์กับฝากเงินของสมาชิกสหกรณ์ ฯ และยังมีความสัมพันธ์กับการกู้ยืมเงินของสมาชิกสหกรณ์ ฯ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ (1) สหกรณ์ควรส่งเสริมการวางแผนทางการเงินระยะยาวกับสมาชิกให้มีการออมเป็นระบบในทุก ๆ เดือนให้มากขึ้น เช่น เงินฝากอัตโนมัติรายเดือน ซึ่งมีอัตราดอกเบี้ยที่สูงกว่าธนาคาร รวมถึงการได้รับการยกเว้นภาษีอีกด้วย (2) สหกรณ์ ฯ ควรมีวิธีการควบคุมหรือลดความเสี่ยงจากการปล่อยสินเชื่อ โดยเฉพาะการการกู้ยืมประเภทสามัญทั่วไป (โดยบุคคลค้ำประกัน) ซึ่งมีจำนวนมากที่สุด แต่มีความเสี่ยงค่อนข้างสูง หากผู้กู้ประสบปัญหาก็จะเป็นปัญหาต่อคนค้ำประกันและสหกรณ์ก็จะเสี่ยงจากการเรียนเก็บหนี้ (3) ข้อเสนอแนะสำหรับสหกรณ์ในการเพื่อกระตุ้นการออมเงิน สหกรณ์ควรเพิ่มแรงจูงใจในการฝากเงินของสมาชิกเพื่อจูงใจและเป็นทางเลือกให้สมาชิกออมมากขึ้น และ (4) สหกรณ์ควรจัดให้มีการให้ความรู้ในการวางแผนทางการเงินให้กับสมาชิกสหกรณ์ รวมถึงร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเงินของสมาชิก เพื่อนำไปใช้ในการบริหารความเสี่ยงและวางแผนในการบริหารจัดการการออมและการกู้ยืมของสมาชิกได้อย่างยั่งยืน

References

- Cooperative Auditing Department. (2022). *Savings and debts of Thai cooperative members*. Retrieved March 25, 2023, from https://www.cad.go.th/ewt_news.php?nid=48164
- Klangjai, S. (2016). *Factors related to saving behavior of members of the Prince of Songkla University Savings Cooperative Limited, Surat Thani Branch* (Master's thesis in Business Administration). Prince of Songkla University.

- Chanapa, B., et al. (2021). *Factors affecting savings and borrowing of Wang Derm Savings Cooperative Limited members. Suan Sunandha Rajabhat University Journal of Science and Technology*, 7(1), 420–432.
- Nonglak, V. (2017). *Curriculum and instruction research at Sukhothai Thammathirat Open University*. Bangkok: Sukhothai Thammathirat Open University Press.
- Pinyanat, R. (2018). *Debt burden analysis of the Royal Thai Armed Forces Headquarters Savings Cooperative Limited among non-commissioned officers* (Master's thesis in Economics). Rangsit University.
- Phetwicharn, T. (2021). *Saving behavior of members of the Office of the Auditor General Savings Cooperative Limited* (Master's thesis in Business Administration, Accounting). Ramkhamhaeng University.
- Nakhon Si Thammarat Rajabhat University. (2023). *All personnel at Nakhon Si Thammarat Rajabhat University*. Retrieved May 20, 2023, from https://race.nstru.ac.th/home_ex/eportfolio/index.php/Generalfind
- Nakhon Si Thammarat Rajabhat University Savings Cooperative Limited. (2022). *Annual report 2022*. Nakhon Si Thammarat: Nakhon Si Thammarat Rajabhat University.

Kasikorn Research Center. (2023). *Household debt in Q1/2023 recorded at 90.6% of GDP*. Retrieved March 19, 2023, from <https://www.kasikornresearch.com/th/analysis/>

Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.

Polit, D., & Hungler, B. (2004). *Nursing research: Principles and methods*. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins.

การมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษาใน
มหาวิทยาลัยของรัฐ จังหวัดสงขลา

Political Participation and Elections of Students in
the Government University at Songkhla Province

ณัฐวุฒิ จันทรศรีบุตร¹ อรรถพรณ จันทรอินทร์^{1*} ปาลิตา เอกอรุ¹ ชาตยา ลิมเจริญ¹
และชาณุวิทย์ จันทรอินทร์²

Nathawut Chansribut¹, Oraphan Chanin^{1*}, Palita Askuru¹, Chardtayar Limjahrem¹
and Chanwit Chanin²

¹ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย,

¹ Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Srivijaya

² คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

² Faculty of Humanities and Social Sciences, Songkhla Rajabhat University

* Corresponding author, Tel: 0984539146, E-mail: oraphan.c@rmutsv.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ จังหวัดสงขลา 2) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ จังหวัดสงขลาจำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักศึกษา จำนวน 397 คน ประกอบด้วย นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา นักศึกษามหาวิทยาลัยทักษิณ และนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และการวิเคราะห์ t-test, และ One Way Anova การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องโดยการตรวจสอบค่า

ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item Objective) และทำการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha coefficient) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .94 สำหรับการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์กับหน่วยงานการเลือกตั้งในการส่งเสริมระบบประชาธิปไตยให้กับนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐในจังหวัดสงขลา อยู่ในระดับมาก และการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย ผลการศึกษาพบว่า เพศ ชั้นปี คณะ และมหาวิทยาลัยของนักศึกษาที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน ยกเว้น รายได้ครอบครัวที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษาแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม การเลือกตั้ง นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ

Abstract

This study aimed to examine political and electoral participation among students in public universities in Songkhla Province. Compare the political and electoral participation of students in public universities in Songkhla Province based on demographic characteristics. The sample group consisted of 397 students from four public universities: Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla Rajabhat University, Thaksin University, and Prince of Songkhla University. The research instrument was a questionnaire. Data were analyzed using

percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test, and One-Way ANOVA. The content validity of the instrument was verified using the Index of Item Objective Congruence (IOC), and the reliability was analyzed using Cronbach's Alpha coefficient, which yielded a reliability score of 0.94. This research is expected to benefit election-related agencies in promoting the democratic system among university students. The results found that overall political and electoral participation among students in public universities in Songkhla Province was at a high level. When comparing personal factors with participation in activities promoting democracy, the results indicated that gender, year of study, faculty, and university were not significantly related to differences in political and electoral participation. However, family income was found to have a statistically significant effect on students' political and electoral participation at the 0.05 level.

Keywords: Political Participation, Elections, Students in Government University

บทนำ

ประเทศไทยได้กำหนดบทบาทของประชาชนเกี่ยวกับการเมืองซึ่งสะท้อนเหตุการณ์ด้านการเมืองที่เกิดขึ้นในปัจจุบันไว้อย่างชัดเจน ตามรัฐธรรมนูญพุทธศักราช 2560 มาตรา 44 ได้กล่าวไว้ว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ มาตรา 45 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการรวมกันจัดตั้งพรรคการเมืองตามวิถีทางการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามที่กฎหมายบัญญัติ (Natthaphon.

L. & Khorat Inkjet 2010 Co., Ltd., 2024) การมีส่วนร่วมของประชาชน ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของการขับเคลื่อนในระบบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการร่วมคิด ริเริ่ม ปฏิบัติและการร่วมรับผิดชอบในเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดในภาคของประชาชน เพื่อให้บรรลุถึงความต้องการการเปลี่ยนแปลงที่พึงประสงค์ และบรรลุจุดมุ่งหมายของตนเอง สังคมและประเทศชาติ ดังนั้น การมีส่วนร่วมของประชาชนจึงมีความสำคัญต่อระบอบประชาธิปไตยได้อย่างยั่งยืน อันถือเป็นการให้รัฐบาลได้เข้ามารับฟังคำแนะนำของประชาชน แม้ว่าผู้ปกครองบ้านเมืองในฐานะรัฐบาลจะมีความสามารถก็ตาม (Chamaiporn K., 2021)

การมีส่วนร่วมของประชาชนทางการเมืองด้านการเลือกตั้งถือเป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากการเลือกตั้งเป็นกระบวนการทางการเมือง ที่ทำให้ประชาชนซึ่งถือได้ว่าเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยได้เข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมือง ด้วยการแสดงเจตจำนงของตนเองในการใช้สิทธิออกเสียงเลือกผู้แทนราษฎรเข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อนำอำนาจอธิปไตยที่เป็นของประชาชนมาใช้ในการบริหารประเทศ โดยระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำเป็นต้องอาศัยกลไกใน ระบบการเลือกตั้งที่สอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยทำให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านการเลือกตั้ง เป็น กิจกรรมสำคัญใน ระบอบ ประชาธิปไตย (Phramahachartchue. V., Termsak T., Anupum S., 2022)

ปัจจุบันนักศึกษาได้มีเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมในสถาบันอุดมศึกษาตามความสนใจของแต่ละบุคคล โดยมหาวิทยาลัยมีบทบาทในการสร้างบรรยากาศและแรงจูงใจให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อเป็นการบูรณาการกับการเรียนการสอน สถาบันการศึกษาจึงเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมพฤติกรรมทางการเมืองแก่นักศึกษา ซึ่งถือ เป็นกระบวนการที่ทำให้

เกิดทัศนคติ ความเชื่อ ความรู้สึก ความสำนึก และค่านิยมเกี่ยวกับการเมือง โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเมืองจะเป็นการเสริมสร้างทักษะความรู้ประสบการณ์การอบรมการกล่อมเกลาทางจิตใจ การถ่ายทอดความรู้และการปลูกฝังจิตใจ อีกทั้งเป็นการสอดแทรกอยู่ในหลักสูตรและ กิจกรรมต่างๆ ที่นักศึกษาจะได้รับ ที่เกี่ยวข้องกับการเมือง นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมกับชุมชนและสังคมเพิ่มมากขึ้น Phramaha A. P., Kanjira W., Thanachai S. & Nutthapon B., (2523) ดังนั้นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยถือได้ว่าเป็นกลุ่มคนที่มีพลังความรู้ สติปัญญา ซึ่งในสถานการณ์ปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเป็นอย่างมาก โดยทั่วไปมีการตื่นตัวทางการเมือง ดังนั้นบทบาทในการเป็นผู้ชี้แนะทางการเมืองของนักศึกษาย่อมมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง จากประเด็นดังกล่าว คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของ นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐบาลในจังหวัดสงขลา โดยมีสมมติฐานการวิจัย คือ ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองของ นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดสงขลาแตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องทางการเมืองที่จะดึงพลังของนักศึกษากลุ่มนี้ มาใช้ประโยชน์ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ จังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ จังหวัดสงขลาจำแนกตามลักษณะ ประชากรศาสตร์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ จังหวัดสงขลา และ เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ จังหวัดสงขลาจำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ โดยมีขั้นตอนในการศึกษาตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดสงขลา โดยใช้วิธีการสุ่มแบบคลัสเตอร์กำหนดจำนวนตัวอย่างจากสูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ยอมให้เกิดค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างได้ 5% (กลียา วานิชัยบัญชา, 2548) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 397 คน โดยจำแนกดังนี้

ตารางที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

มหาวิทยาลัย	จำนวน ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา	5,620	48
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	13,375	114
มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา	9,355	80
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสงขลา	18,069	155
รวม	46,419	397

ที่มา: งานทะเบียนนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ, สำนักส่งเสริมและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, สำนักส่งเสริมงานวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, งานทะเบียนและประเมินผล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ จังหวัดสงขลา โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปี คณะ มหาวิทยาลัย รายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐบาล ในจังหวัดสงขลา ได้แก่ ด้านรูปแบบผู้สนใจทางการเมือง ด้านรูปแบบกิจกรรมการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และ ด้านรูปแบบกิจกรรมการต่อสู้ทางการเมือง

วิธีการสร้างเครื่องมือ

1) ศึกษา ทฤษฎี เอกสาร ตำรา แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้ง

2) กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามโดยให้ครอบคลุมเนื้อหา

3) สร้างแบบสอบถามฉบับร่างเป็นการสร้างแบบสอบถามชนิดประมาณส่วนค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา ตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ตลอดจนความชัดเจนของเนื้อหาและความเหมาะสมในการใช้ภาษา โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item Objective Congruence (Kennedy, 2022)) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.94

2) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช จำนวน 30 ชุด โดยผู้วิจัยได้เลือกทดลองใช้ (Tryout) กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราชเท่านั้น เนื่องจากต้องการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่านั้น

3) วิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha coefficient) (Cronbach, 1974) ของการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษา มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .94

4) ปรับปรุงแก้ไขและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อเก็บข้อมูลต่อไปถือว่าสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้ (Nunnally, & Bernstein, 1994)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ ค่าสถิติ T-Test และ ค่าสถิติ One Way ANOVA

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ จังหวัดสงขลา

ผลการวิจัยการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ จังหวัดสงขลา แสดงรายละเอียด ดังตารางที่ 2

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5 และเพศชาย จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5 สังกัดมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ

ละ 39.0 รองลงมาสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุด คือ สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมา พัทลุง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 และน้อยที่สุด คือ ยะลา จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1 ค่าใช้จ่ายต่อเดือน น้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาคือ 10,000 – 15,000 บาท จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 20,000 บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 2 เพศ ชั้นปี มหาวิทยาลัย ภูมิลำเนา และค่าใช้จ่ายต่อเดือน จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	157	39.5
หญิง	240	60.5
ชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	54	13.6
ชั้นปีที่ 2	114	28.7
ชั้นปีที่ 3	157	39.5
ชั้นปีที่ 4	70	17.6
อื่นๆ	2	0.5
มหาวิทยาลัย		
มหาวิทยาลัยทักษิณ	80	20.2
มหาวิทยาลัย	48	12.1
เทคโนโลยี		
ราชมงคลศรีวิชัย		

ด้านรูปแบบกิจกรรมการต่อสู้ทางการเมือง	3.55	0.98	มาก
รวม	3.71	0.85	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้สอบแบบสอบถาม การมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐบาล ในจังหวัดสงขลา มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้ง ด้าน รูปแบบกิจกรรมการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง มากที่สุดโดย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 รองลงมาด้านรูปแบบผู้สนใจทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ด้าน รูปแบบกิจกรรมการต่อสู้ทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 และโดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐบาลในจังหวัด สงขลา ด้านรูปแบบผู้สนใจทางการเมือง

ด้านรูปแบบผู้สนใจทางการเมือง	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
1.ติดตามรับทราบข่าวสารทางการเมือง	4.09	1.07	มาก
2.พูดคุย สนทนาวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับประเด็นทางการเมือง	3.85	1.04	มาก
3.เข้าร่วมฟังการปราศรัยเสียงหรือการประชุมทางการเมือง	3.64	1.09	มาก
4.ติดตามข่าวสารทางการเมืองจากสื่อประเภทต่าง ๆ	3.74	1.04	มาก
5.เมื่อมีการทำประชาพิจารณ์เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะจะเข้าร่วมรับฟัง	3.61	1.14	มาก
รวม	3.78	0.92	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้สอบบแบบสอบถาม การมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐบาล ในจังหวัดสงขลา มีระดับความพึงพอใจในด้านรูปแบบผู้นำสนใจทางการเมือง โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 และจำแนกตามรายด้าน ด้านติดตาม รับทราบข่าวสารทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 รองลงมาด้านพูดคุย สนทนา วิพากษ์วิจารณ์ เกี่ยวกับประเด็นทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 ด้านติดตามข่าวสารทางการเมืองจากสื่อประเภทต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ด้านเข้าร่วมฟังการปราศรัยเสียงหรือการประชุมทางการเมือง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.64 และด้านเมื่อมีการทำประชาพิจารณ์เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ จะเข้าร่วมรับฟัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่า การมีส่วนร่วม ร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐบาลในจังหวัด สงขลา ด้านรูปแบบกิจกรรมการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง

ด้านรูปแบบกิจกรรมการ เปลี่ยนแปลงทางการเมือง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมี ส่วนร่วม
1.มีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิออกเสียง เลือกตั้ง	4.23	1.05	มาก
2.ชักชวนหรือโน้มน้าวให้ผู้อื่น ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้สมัคร หรือพรรคการเมืองที่สนับสนุน	3.78	1.13	มาก
3.เมื่อมีการเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นระดับ ท้องถิ่นหรือระดับชาติ ติดตามผลการ เลือกตั้ง	3.63	1.00	มาก
4.เคยร่วมชุมนุมประท้วงรัฐบาลหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐโดยสันติวิธีและไม่ผิด กฎหมาย	3.54	1.22	มาก

รวม	3.79	0.90	มาก
-----	------	------	-----

จากตารางที่ 5 พบว่า ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้สอ
แบบสอบถาม การมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในจังหวัดสงขลา มีระดับความพึงพอใจในด้านรูปแบบ
กิจกรรมการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79
และจำแนกตามรายด้าน ด้านมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง มี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 รองลงมาด้านชักชวนหรือโน้มน้าวให้ผู้อื่นลงคะแนนเสียง
เลือกตั้งให้แก่ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองที่สนับสนุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78
ด้านเมื่อมีการเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ ติดตามผลการ
เลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และด้านเคยร่วมชุมนุมประท้วงรัฐบาลหรือ
เจ้าหน้าที่ของรัฐโดยสันติวิธีและไม่ผิดกฎหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54
ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่า การมีส่วน
ร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในจังหวัด
สงขลา ด้านรูปแบบกิจกรรมการต่อสู้ทางการเมือง

ด้านรูปแบบกิจกรรมการต่อสู้ทางการเมือง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
			รวม
1.ติดตามการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งและนโยบายพรรคการเมือง	3.69	1.12	มาก
2.เคยเข้าร่วมประชุม รับฟังการหาเสียงแนะนำตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือเข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง	3.43	1.07	มาก
รวม	3.55	0.98	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้สอ
แบบสอบถาม การมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยรัฐบาลในจังหวัดสงขลา มีระดับความพึงพอใจในด้านรูปแบบกิจกรรมการต่อสู้ทางการเมือง โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 และจำแนกตามรายด้าน ด้านติดตามการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งและนโยบายพรรคการเมือง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.69 และด้านเคยเข้าร่วมประชุม รับฟังการหาเสียงแนะนำตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือเข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ จังหวัดสงขลา จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สำหรับการวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัย คือ

- ลักษณะประชากรศาสตร์ของนักศึกษาที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐบาลในจังหวัดสงขลาที่แตกต่างกัน

ผลทดสอบการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของนักศึกษาที่มีต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของนักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐบาลในจังหวัดสงขลา สรุปได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งแตกต่างกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 นักศึกษาที่มีสถานภาพชั้นปีที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งแตกต่างกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพชั้นปีที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 นักศึกษาที่มีรายได้แตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งแตกต่างกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน ในด้านรูปแบบผู้สนใจทางการเมือง ด้านรูปแบบกิจกรรมการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และด้านรูปแบบกิจกรรมการต่อสู้ทางการเมือง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 นักศึกษาที่มีคณะที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งแตกต่างกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคณะที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 5 นักศึกษาที่มีมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งแตกต่างกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 7 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปร	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
	เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
เพศ		✓
ชั้นปี		✓
รายได้	✓	
คณะ		✓
มหาวิทยาลัย		✓

จากตารางที่ 7 พบว่า เพศ ชั้นปี คณะ และมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐไม่แตกต่างกัน ยกเว้น รายได้ที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งของ นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ จังหวัดสงขลา มี 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านรูปแบบผู้สนใจทางการเมือง ผลการศึกษาพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Winaporn Tangchui & Ratchadaporn Ketanon. 2020 ผลการวิจัยพบว่า การเข้าไปมีส่วนร่วมและนำไปปฏิบัติเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างยิ่ง ที่จะให้นักศึกษา เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง และไม่สอดคล้องกับ นิยม เวชากามา, 2561 ได้ทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบ ประชาธิปไตย ของประชาชนชาวสกลนครตามแนวพุทธจิตวิทยา พบว่า ประชาชนชาวสกลนครตามแนวพุทธจิตวิทยา มีส่วนร่วมด้านรูปแบบผู้สนใจทางการเมืองในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่านักศึกษาย่อมมีความสนใจทางการเมืองมากกว่า ประชาชน

2. ด้านรูปแบบกิจกรรมการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ผลการศึกษาพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับ งานวิจัยของ Natthaphon. L. & Khorat Inkjet 2010 Co., Ltd., 2024 ได้ ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยตามการรับรู้ของประชาชน ผลการวิจัยพบว่า การเข้าร่วมทำ กิจกรรมทางการเมืองกับพรรคการเมืองและกลุ่มทางการเมืองต่าง ๆ เกิดขึ้น หลังติดตามข่าวสารจากกลุ่มไลน์แนะนำทางการเมืองในชุมชน มีทั้งข่าวสาร กิจกรรมทางการเมือง กิจกรรมพรรคการเมือง กิจกรรมนักการเมืองและ ข่าวสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับข่าวสารทางการเมือง

3. ด้านรูปแบบกิจกรรมการต่อสู้ทางการเมือง ผลการศึกษาพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Manit Nusawat, 2021 ได้ทำวิจัยเรื่อง การเมืองเรื่องการต่อสู้ (Contentious

politics):พัฒนาการแนวคิดและกรอบการวิเคราะห์ในการศึกษาการต่อสู้ทางการเมืองและขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคม ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาการต่อสู้ทางการเมืองและขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมต้องให้ความสำคัญต่อการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคม

4. การทดสอบสมมติฐานพบว่า นักศึกษาที่มีเพศ ชั้นปี คณะ และมหาวิทยาลัยแตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองและการเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ Bancha Sanupai, 2023 ได้ทำวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. นักศึกษามีส่วนร่วมในการเลือกตั้งเกี่ยวกับด้านรูปแบบกิจกรรมการต่อสู้ทางการเมืองยังอยู่ในเกณฑ์ที่น้อยกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้น สถาบันทางการศึกษาควรจัดให้มีการจัดอบรม หรือจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการต่อสู้ทางการเมืองในวิถีทางที่ถูกต้องและเป็นไปตามกระบวนการของระบบประชาธิปไตย

2. เมื่อมีการทำประชาพิจารณ์เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะจะเข้าร่วมรับฟังนักศึกษาบางส่วนร่วมน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่น ดังนั้นควรสนับสนุนให้นักศึกษามีการทำกิจกรรมด้านประชาพิจารณ์เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะเพื่อให้นักศึกษาได้เข้าใจเกี่ยวกับการทำประชาพิจารณ์มากขึ้น

3. มหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดสงขลาควรส่งเสริมให้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย เช่น การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในการ เลือก

หัวหน้าชั้น การเลือกตั้งประธานชมรม หรือการพูดคุยสนทนา การแสดงความ
คิดเห็นเกี่ยวกับทางการเมือง โดยการเป็นเจ้าภาพร่วมกัน

References

- Bancha. S. (2023). PEOPLE'S POLITICAL PARTICIPATION IN THE ELECTION OF MEMBERS OF THONG PHA PHUM SUBDISTRICT MUNICIPALITY, KANCHANABURI PROVINCE. Modern Academic Development and Promotion Journal, 1 (5), pp. 62-77.
- Chamaiporn K., (2021). The general public participation in democracy under the principles of Good governance. Journal of Institute of Trainer Monk Development Vol.4 (1) January-June, pp.47-58.
- Kanlaya. V. (2021). Advanced statistical analysis with SPSS for windows. Bangkok, Chulalongkorn University Press.
- Manit N. (2021). Politics of fighting (Contentious politics): Develop concepts and analytical frameworks in combat studies. Political and social movements. Journal of Social Sciences, Naresuan University. 17 (2), July-December, 1-44.
- Natthaphon. L. & Khorat Inkjet 2010 Co., Ltd., . (2024). POLITICAL PARTICIPATION IN DEMOCRATIC GOVERNANCE AS PERCEIVED BY PEOPLE. Journal of Interdisciplinary Innovation Review, Vol. 7 (2), March – April, pp.54-69.
- Phramahachartchue. V., Termsak T., Anupum S., (2023). PEOPLE' S POLITICAL PARTICIPATION AFFECETING 2019 GENERAL

- ELECTION AT SIBUNRUANG DISTRICT, NONG BUA LAMPHU PROVINCE. Journal of MCU Social Science Review, 12, (4), July – August, pp. 247-258.
- Phramaha A. P., Kanjira W., Thanachai S. & Nutthapon B., (2523). POLITICAL PARTICIPATION OF STUDENT’S MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY. Journal of Mani Chettha Ram Wat Chommani. Vol.6 (1), January – February, pp. 1-16.
- Winaporn Tangchui & Ratchadaporn Ketanon. (2020). Developing student activity models to enhance citizenship among students at Rajabhat University. Academic Journal of Phetchaburi Rajabhat University, 10, 150-157.
- Cronbach, L. J. (1974). Essentials of psychological testing. New York: HarperCollins.
- Kennedy, I. (2022). Sample size determination in test-retest and Cronbach alpha reliability estimates. British Journal of Contemporary Education, 2(1), 17-29.
- Nunnally, J. C., & Bernstein, I. H. (1994). Psychometric theory. New York: McGraw-Hill.

การตรวจสอบเครือข่าย ด้วยโปรแกรม ManageEngine OpManager

Network monitoring with ManageEngine OpManager

ณัฐฉิณี บุญจันทร์¹, สุธาธิพย์ สังข์ทอง², และนवल เทพนรินทร์³

Natthinee Bunchan*, Suthathip Sangthong, and Nawaphol

Thepnarin*

¹⁻³สาขาระบบสารสนเทศธุรกิจดิจิทัล คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

¹⁻³Digital Business Information Systems Faculty of Business Administration,

Rajamangala Srivichai University

e-mail: ³nawaphol.t@rmutsv.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษากระบวนการทำงานของระบบการตรวจสอบเครือข่าย ด้วยโปรแกรม ManageEngine OpManager (2) พัฒนาแนวทางการตรวจสอบเครือข่าย ด้วยโปรแกรม ManageEngine OpManager และ (3) ประสิทธิภาพของการตรวจสอบเครือข่าย ด้วยโปรแกรม ManageEngine OpManager

ผลการศึกษากการตรวจสอบเครือข่าย ด้วยโปรแกรม ManageEngine OpManager พบว่า โปรแกรม ManageEngine OpManager ด้านความสะดวกในการใช้งาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการแจ้งเตือน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความสามารถในการตรวจสอบ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านการฝึกอบรมและเอกสาร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การตรวจสอบ, เครือข่าย, ManageEngine OpManager

Abstract

The objectives of this research paper are to (1) study the working process of the network monitoring system with ManageEngine OpManager, (2) develop a network monitoring approach with ManageEngine OpManager, and (3) the effectiveness of network monitoring with ManageEngine OpManager.

The results of the network audit study with the ManageEngine OpManager program showed that the ManageEngine OpManager program had the highest level of ease of use, the highest level of alerting, the highest level of monitoring capabilities, and the highest level of training and documentation

Keywords: Monitoring, Networking, ManageEngine OpManager

บทนำ

ในปัจจุบันได้มีการนำระบบเครือข่าย และการตรวจสอบเครือข่าย เข้ามาใช้ในการทำงาน การติดต่อสื่อสาร การรับส่งข้อมูล การศึกษา และการ ค้นคว้าวิจัยเนื่องจากมีความสะดวกและรวดเร็ว และนอกจากบริการเครือข่าย อินเทอร์เน็ตแล้วยังมีการให้บริการเครื่องแม่ข่ายสำหรับการจัดเก็บไฟล์ข้อมูล (Cloud) การใช้พื้นที่สำหรับทำเว็บไซต์ (Web Hosting) และการบริการ เครื่องแม่ข่ายสำหรับประมวลผลข้อมูล ขนาดใหญ่ (Big Data) ซึ่งการเปิด ให้บริการนั้นจำเป็นต้องมีอุปกรณ์เครือข่ายและเครื่องแม่ข่ายที่มีประสิทธิภาพ รองรับการให้บริการ นอกจากนี้กระบวนการที่สำคัญในการจัดการและรักษา ความปลอดภัยของระบบเครือข่ายในองค์กร ในยุคดิจิทัลมีการสื่อสารและการ ส่งข้อมูลมีความสำคัญมาก การตรวจสอบเครือข่ายจะช่วยให้สามารถติดตาม และวิเคราะห์สถานะการทำงานของเครือข่ายได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีผลโดยตรง

ต่อประสิทธิภาพและความปลอดภัยของข้อมูล ในการตรวจสอบเครือข่ายมีเป้าหมายหลักในการระบุปัญหาและความผิดปกติที่อาจเกิดขึ้นในระบบ เช่น ความล่าช้าในการรับส่งข้อมูล, การขัดข้องของอุปกรณ์, หรือแม้กระทั่งการโจมตีจากผู้ไม่หวังดี โดยการใช้เครื่องมือและเทคนิคต่าง ๆ เช่น Wireshark สำหรับการจับข้อมูลแพ็คเก็ต, Nmap สำหรับการสแกนพอร์ต, และ Nagios สำหรับการตรวจสอบสถานะของอุปกรณ์ในเครือข่าย (ชัยทัศน์, 2566)

จากการศึกษาระบบการตรวจสอบเครือข่ายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันพบว่ามีปัญหาหลาย ๆ ประการ ได้แก่ ข้อมูลมีปริมาณที่มากเกินไป ทำให้การตรวจสอบเครือข่ายอาจไม่สามารถประมวลผลหรือจัดเก็บข้อมูลได้ทันเวลา ทำให้เกิดการล่าช้าหรือพลาดข้อมูลสำคัญ การตรวจสอบเครือข่ายที่ไม่ครอบคลุมทุกส่วน เช่น การตรวจสอบเฉพาะจุดเดียวในระบบ อาจทำให้พลาดเหตุการณ์สำคัญในส่วนอื่นๆ ของเครือข่าย ทรัพยากรของระบบ เช่น CPU, หน่วยความจำ หรือแบนด์วิดท์ มีทรัพยากรไม่เพียงพอ และตรวจสอบเครือข่ายไม่ถูกตั้งค่าหรือป้องกันอย่างเหมาะสม ทำให้กลายเป็นช่องโหว่ให้ผู้ไม่ประสงค์ดีสามารถเจาะเข้ามายังระบบเครือข่ายได้

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาการตรวจสอบเครือข่าย ด้วยโปรแกรม ManageEngine OpManager เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบและจัดการเครือข่าย ให้มีการรองรับการขยายตัวของระบบอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยติดตามสถานะและประสิทธิภาพของอุปกรณ์เครือข่าย เช่น Router, Server และ Firewall แบบเรียลไทม์ โดยช่วยลดเวลาในการแก้ไขปัญหา ช่วยให้การจัดการเครือข่ายเป็นไปอย่างราบรื่น สามารถตรวจสอบและจัดการอุปกรณ์เครือข่ายต่าง ๆ ได้ทำให้การตรวจสอบเครือข่ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากปัญหาที่ไม่คาดคิด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการทำงานของระบบการตรวจสอบเครือข่าย ด้วยโปรแกรม ManageEngine OpManager
2. เพื่อพัฒนาแนวทางการตรวจสอบเครือข่าย ด้วยโปรแกรม ManageEngine OpManager
3. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการตรวจสอบเครือข่าย ด้วยโปรแกรม ManageEngine OpManager

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ

- 1.1 ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เป็นอาจารย์ สาขาระบบสารสนเทศธุรกิจดิจิทัล คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา
- 1.2 ผู้ใช้งาน จำนวน 20 คน เป็นนักศึกษา สาขาระบบสารสนเทศธุรกิจดิจิทัล คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อระบบการตรวจสอบเครือข่าย ด้วยโปรแกรม ManageEngine OpManager

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของผู้ใช้งานการตรวจสอบเครือข่าย ด้วยโปรแกรม ManageEngine OpManager ด้วยประเมินหาประสิทธิภาพและความพึงพอใจต่อผู้ใช้ระบบ เป็นแบบประมาณค่า (Rating

Scale) วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$\text{ค่าเฉลี่ย (Mean)} \quad \bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

$$\text{เมื่อ} \quad \bar{x} = \text{ค่าเฉลี่ย}$$

$$\sum x = \text{ผลรวมคะแนนทั้งหมด}$$

$$n = \text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}$$

จำนวนข้อมูลทั้งหมด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

$$S.D. = \text{แทนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน}$$

$$\sum = \text{ผลรวมคะแนนทั้งหมด}$$

$$x = \text{ค่าของข้อมูลแต่ละตัวของกลุ่ม}$$

ตัวอย่าง

$$\bar{x} = \text{ค่าเฉลี่ย}$$

$$n = \text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}$$

โดยมีเกณฑ์แปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 ระดับความพึงพอใจ มาก
ที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 ระดับความพึงพอใจ มาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 ระดับความพึงพอใจ ปาน

กลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 ระดับความพึงพอใจ น้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 ระดับความพึงพอใจ น้อย
ที่สุด

4. ขั้นตอนการดำเนินงานการตรวจสอบเครือข่าย

การตรวจสอบเครือข่าย (Network Monitoring) เป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้ดูแลระบบสามารถติดตามสถานะและประสิทธิภาพของเครือข่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ การดำเนินงานในการตรวจสอบเครือข่ายสามารถแบ่งออกเป็นหลายขั้นตอนและวิธีการที่เกี่ยวข้อง ดังนี้:

1) การวางแผน (Planning) ศึกษากระบวนการทำงานของการตรวจสอบเครือข่าย และการทำงานของโปรแกรม ManageEngine OpManager สำหรับความต้องการของผู้ใช้งานในระบบเครือข่าย กำหนดวัตถุประสงค์ระบุสิ่งที่ต้องการตรวจสอบ เช่น ความพร้อมใช้งาน (availability), ประสิทธิภาพ (performance), ความปลอดภัย (security) ระบุอุปกรณ์ที่ต้องการตรวจสอบ เลือกอุปกรณ์ในเครือข่ายที่ต้องการตรวจสอบ เช่น เราเตอร์, สวิตช์, เซิร์ฟเวอร์, ไฟร์วอลล์, แอปพลิเคชัน, ฯลฯ เลือกเครื่องมือที่ใช้ตรวจสอบ เช่น SNMP (Simple Network Management Protocol), NetFlow, sFlow, และเครื่องมืออื่นๆ สำหรับการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

2) การวิเคราะห์ (Analysis) รวบรวมข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ดูแลระบบ, ทีม IT, และผู้จัดการ เพื่อเข้าใจความต้องการในการตรวจสอบเครือข่าย ระบุประเภทของอุปกรณ์ที่ต้องการตรวจสอบ (เซิร์ฟเวอร์, สวิตช์, เราเตอร์, ฯลฯ) กำหนดข้อมูลที่ต้องการตรวจสอบ เช่น สถานะการเชื่อมต่อ, การใช้งาน CPU, การใช้งานแบนด์วิดท์, และความปลอดภัย ทำการวิเคราะห์โครงสร้างของเครือข่ายที่มีอยู่ เช่น จำนวนอุปกรณ์, การเชื่อมต่อ, และปัญหาที่เกิดขึ้นในอดีตระบุจุดที่อาจเกิดปัญหาหรือจุดอ่อนในเครือข่าย

3) การออกแบบ (Design) สร้างแผนผังเครือข่ายเพื่อแสดงโครงสร้างและการเชื่อมต่อระหว่างอุปกรณ์ กำหนดตำแหน่งการติดตั้ง OpManager เช่น บนเซิร์ฟเวอร์เฉพาะหรือบนคลาวด์ ออกแบบโครงสร้างการจัดกลุ่มอุปกรณ์ตามฟังก์ชันหรือหน่วยงาน เช่น กลุ่มเซิร์ฟเวอร์, กลุ่มอุปกรณ์เครือข่าย วางแผนการตั้งค่าค่ามาตรฐาน (thresholds) สำหรับการแจ้งเตือน เช่น การใช้งาน CPU

4) การพัฒนา (Development) ติดตั้ง ManageEngine OpManager ดาวน์โหลดโปรแกรมจากเว็บไซต์ของ ManageEngine และติดตั้งลงในเซิร์ฟเวอร์ที่กำหนด ทำการตรวจสอบการติดตั้งให้เสร็จสมบูรณ์ และทำการอัปเดตเวอร์ชันให้เป็นล่าสุด ตั้งค่าเบื้องต้น โดยเชื่อมต่อ OpManager กับเครือข่าย โดยการเพิ่มอุปกรณ์ที่ต้องการตรวจสอบด้วยการป้อน IP หรือ DNS ตั้งค่าการเข้าถึงและสิทธิ์ผู้ใช้สำหรับสมาชิกในทีม

5) การทดสอบ (Testing) การทดสอบการตรวจสอบอุปกรณ์ในเครือข่ายว่าระบบสามารถดึงข้อมูลและแสดงสถานะได้ตามที่กำหนด ตรวจสอบการแจ้งเตือนเมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่ปกติ เช่น อุปกรณ์ล้มหรือใช้งานสูง ประเมินประสิทธิภาพของระบบ โดยตรวจสอบความเร็วในการดึงข้อมูลจากอุปกรณ์และการแสดงผลในแดชบอร์ด และทดสอบความสามารถในการสร้างรายงานและกราฟแสดงข้อมูลที่ต้องการ

6) การใช้งาน (Deployment) ทำการเผยแพร่ระบบ เปิดใช้งานระบบสำหรับผู้ใช้งานที่เกี่ยวข้องในองค์กร และแจ้งให้ผู้ใช้ทราบเกี่ยวกับฟีเจอร์ต่าง ๆ ที่มีใน OpManager มีการจัดการฝึกอบรมให้กับผู้ใช้งานเกี่ยวกับการใช้งาน โปรแกรม ManageEngine OpManager รวมถึงการสร้างรายงาน การตั้งค่าการแจ้งเตือน และการวิเคราะห์ข้อมูล

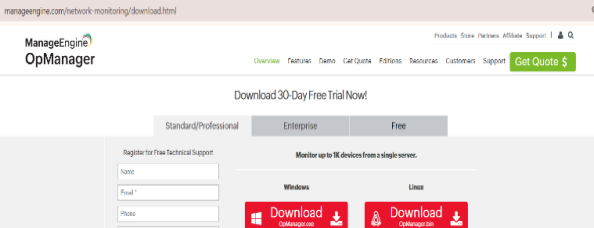
7) การบำรุงรักษา (Maintenance) มีการติดตามผลการใช้งาน ติดตามการทำงานของระบบตรวจสอบเครือข่ายและรวบรวมข้อเสนอแนะจาก

ขั้นตอนการดำเนินการตรวจสอบเครือข่าย ด้วยโปรแกรม

เครื่องมือและอุปกรณ์

อุปกรณ์ : โน้ตบุ๊ก

- การติดตั้งและการตั้งค่า : ดาวนโหลดและติดตั้ง ManageEngine

manageengine.com/network-monitoring/download.html

Products Store Partners Affiliate Support |

ManageEngine
OpManager

[Download](#) [Features](#) [Demo](#) [Call Center](#) [Features](#) [Resources](#) [Customers](#) [Support](#) [Get Quote](#)

Download 30 Day Free Trial Now!

Standard/Professional **Enterprise** **Free**

Register for Free Technical Support

Name

Email

Phone

Company

Country

By clicking Proceed to Download, you agree to the [License Agreement](#) and [Privacy Policy](#)

Proceed to Download

Monitor up to 1K devices from a single server.

Windows

Download
OpManager.exe
64-bit / 32-bit (237MB)

Linux

Download
OpManager.bin
64-bit / 32-bit (237MB)

Available on marketplaces

[Windows Azure Marketplace](#) [Google Play](#) [App Store](#)

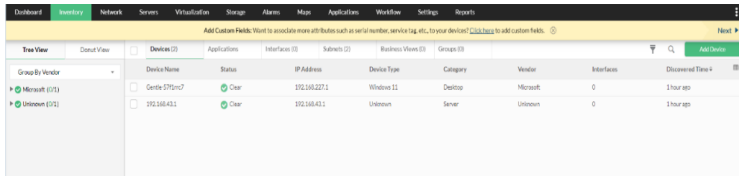
Click icon for more download options.
Note: Read the [License Agreement](#) before downloading this software.

System Requirements | **Quick Start Guide** | **FAQs** | **Which Edition to choose?** | **How to install?** | **Release Notes** | **Service Packs** | **Read Me**

File	SHA256 value
64-bit (.exe)	2a4706c0d4d1ca06802a0e373d4c0f0c81c01642b2544814c620474d30d8
64-bit (.dmg)	3dd40a16a8898b45c5f00dc37f46a3ac78b5279133b3ac3f08f6688073a7001

ภาพที่ 1 โปรแกรม ManageEngine OpManager

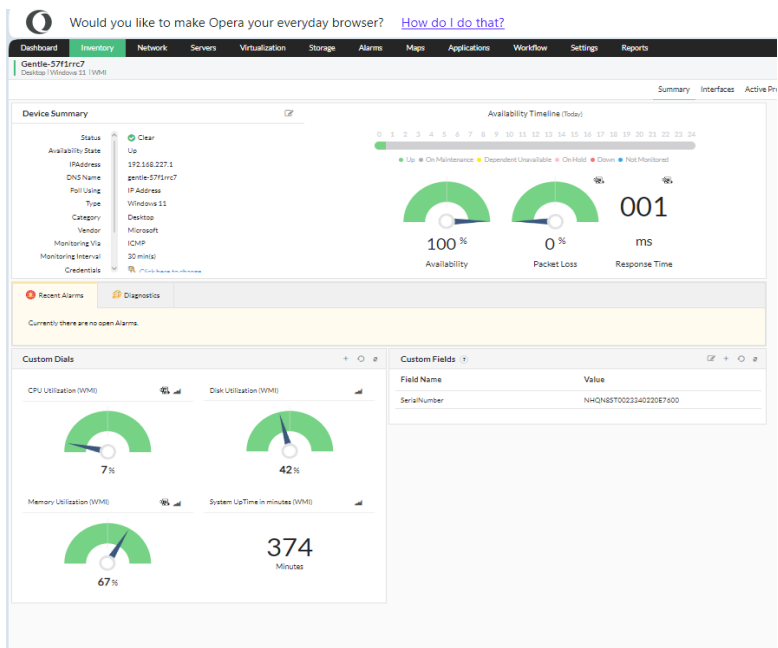
- การเพิ่มอุปกรณ์ในเครือข่าย : ใช้ฟีเจอร์ Auto-discovery เพื่อค้นหาอุปกรณ์ทั้งหมดในเครือข่าย เพิ่มอุปกรณ์ด้วยการป้อนที่อยู่ IP หรือ ชื่อโฮสต์ของอุปกรณ์ที่ต้องการตรวจสอบ

Tree View	Device Name	Status	IP Address	Device Type	Category	Vendor	Interface	Discovered Time
Group By Vendor								
Microsoft (2)	Gentle-57f1rc7	Clear	192.168.227.1	Windows 11	Desktop	Microsoft	0	1 hour ago
Unknown (2)	192.168.43.1	Clear	192.168.43.1	Unknown	Server	Unknown	0	1 hour ago

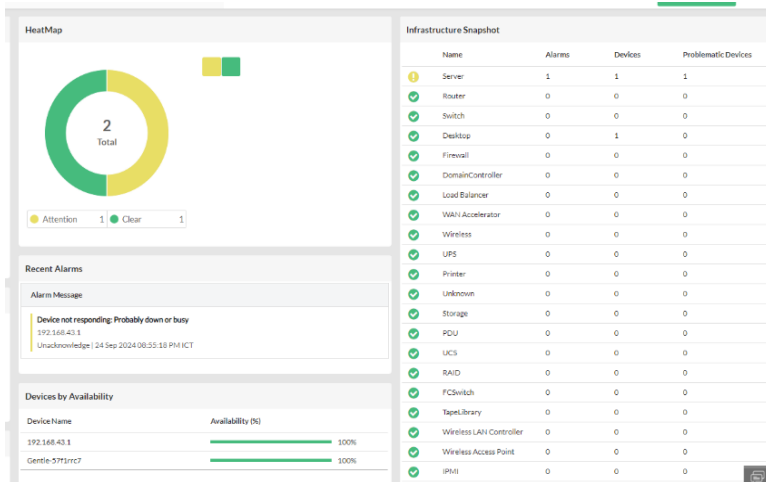
ภาพที่ 2 เพิ่มอุปกรณ์ในเครือข่าย

- การตั้งค่า SNMP/WMI : กำหนดค่า SNMP หรือ WMI ในอุปกรณ์ เพื่อให้ OpManager สามารถดึงข้อมูลการทำงานได้ ตั้ง Community String หรือ Credential สำหรับการเข้าถึงข้อมูล

ภาพที่ 3 การตั้งค่า SNMP/WMI

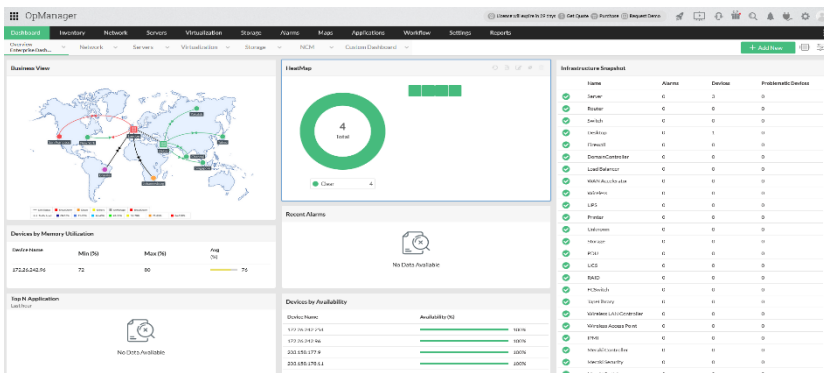
- การกำหนดการตรวจสอบ (Monitoring) : กำหนดค่าพารามิเตอร์ที่ต้องการตรวจสอบ เช่น การใช้งาน CPU, Memory, Disk Space และ Network Traffic ตั้งค่าการตรวจสอบตามช่วงเวลาที่ต้องการ
- การตั้งค่าแจ้งเตือน (Alerts) : ตั้งค่าการแจ้งเตือนผ่านอีเมลหรือ SMS เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น และกำหนดเงื่อนไขการแจ้งเตือนตามค่าที่กำหนด

ภาพที่ 4 ตั้งค่าแจ้งเตือน

- การดูข้อมูลและวิเคราะห์ : ใช้แดชบอร์ด (Dashboard) เพื่อตรวจสอบสถานะและการใช้งานของอุปกรณ์ ดูรายงานและกราฟเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลและประสิทธิภาพของเครือข่าย

- การบำรุงรักษาและอัปเดต : ตรวจสอบให้แน่ใจว่า OpManager ได้รับการอัปเดตอยู่เสมอเพื่อใช้ฟีเจอร์ใหม่ๆ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

ภาพที่ 4 ภาพรวมโปรแกรม ManageEngine OpManager

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนการดำเนินงานการตรวจสอบ
เครือข่าย และปรากฏผลการวิจัย โดยผู้วิจัยได้นำเสนอเป็นลำดับ มีผลการ
ดำเนินการ ดังนี้

ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อระบบการตรวจสอบเครือข่าย
ด้วยโปรแกรม ManageEngine OpManager

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อระบบการตรวจสอบ
เครือข่าย ด้วยโปรแกรม ManageEngine OpManager จาก ผู้ใช้งานจำนวน
20 คน ผลที่ได้ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจ

ข้อที่	รายการ	$\bar{x}$	SD.	แปลความ
1.	ด้านความสะดวกในการใช้งาน	4.63	0.14	มากที่สุด
	1.1 การติดตั้งและตั้งค่าโปรแกรม	4.60	.68	มากที่สุด
	1.2 ความง่ายในการนำทางใน UI (User Interface)	4.65	.49	มากที่สุด
2.	ด้านความสามารถในการตรวจสอบ	4.58	.06	มากที่สุด
	2.1 ประสิทธิภาพในการตรวจสอบอุปกรณ์ต่าง ๆ	4.55	.69	มากที่สุด
	2.2 ความถูกต้องของข้อมูลที่แสดงผล	4.60	.60	มากที่สุด
3.	ด้านการแจ้งเตือน	4.63	.15	มากที่สุด
	3.1 ความพึงพอใจต่อระบบการแจ้งเตือน	4.70	.47	มากที่สุด
	3.2 ความชัดเจนและความเร็วในการแจ้งเตือนเมื่อมีปัญหา	4.55	.69	มากที่สุด
4.	ด้านการฝึกอบรมและเอกสาร	4.58	.17	มากที่สุด
	4.1 ความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมที่ได้รับ	4.51	.83	มากที่สุด
	4.2 ความเข้าใจในเอกสารประกอบการใช้งาน	4.65	.59	มากที่สุด
	โดยรวม	4.60	0.26	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจ ในด้านความสะดวกในการใช้งาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.63 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.14) ด้านการแจ้งเตือน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.63 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.15) ด้านความสามารถในการตรวจสอบ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.58 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.06) และด้านการฝึกอบรมและเอกสาร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.58 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.17) ตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย คือเพื่อศึกษาการทำงานของระบบตรวจสอบเครือข่าย ด้วยโปรแกรม ManageEngine OpManager และพัฒนาระบบการตรวจสอบเครือข่าย

จากการวิจัยพบว่าโปรแกรม ManageEngine OpManager สามารถตรวจสอบและวิเคราะห์ประสิทธิภาพของเครือข่ายได้อย่างแม่นยำและรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของการตรวจสอบการใช้งานแบนด์วิดท์ การตรวจสอบความพร้อมใช้งานของอุปกรณ์ และการแจ้งเตือนเมื่อเกิดเหตุขัดข้อง โปรแกรม ManageEngine OpManager เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์สำหรับผู้ดูแลระบบที่ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเครือข่าย

ข้อเสนอแนะ

ควรแนะนำให้จัดการฝึกอบรมให้กับพนักงานที่รับผิดชอบการใช้ OpManager เพื่อให้มีความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับฟีเจอร์ต่าง ๆ และสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรแนะนำให้มีการปรับแต่งการตั้งค่าการตรวจสอบให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเครือข่ายและอุปกรณ์ที่ใช้งาน เช่น การกำหนด Thresholds ที่เหมาะสม

References

Srawut, K., & Thanet, C. (2024). Application of LoRaWAN network system for monitoring electrical energy and data collection in smart buildings. *Journal of King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang*, 3, 2–6.

- Thanom, K. (2021). Development of a system for monitoring network operation status and server room temperature. *Department of Computer Science, Faculty of Science, Chiang Mai University*, 1, 10–12.
- Sireyam, C. (2022). Development of a computer network status monitoring system. *Journal of Information Science for Education*, 2, 20–25.
- Samran, W. (2021). Development of a network information security management system for government sector. *Journal of MCU Ubon Review*, 5–10.
- Suphawich, C. (2023). Internal audit guidelines for network partners. *Journal of Public Health Sciences and Innovation*, 3, 19–23.
- Tharach, A., & Warapha, A. (2020). Development of a network monitoring and management system, Mahasarakham Rajabhat University. *Journal of Information Technology Management and Innovation*, 1(1), 3–6.

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหารไทยสำหรับ

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา

Guidelines for promoting Thai food tourism for foreign tourists Songkhla Province

ธัญพร อริยะเสรีณี¹ อรพรรณ จันทร์อินทร์^{2*} อัจฉรา รัตนมา³ ภาณุพร ภิญโญ⁴ และ
ชาตยา ลิมเจริญ⁵

Tunyaporn Ariyasaranee¹, Oraphan Chanin^{2*}, Atchara Rattanama³,
Panuporn Pinyo⁴ and Chardtayar Limjahern⁵

¹⁻⁵ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย,

¹⁻⁵ Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Srivijaya

* Corresponding author, E-mail: oraphan.c@rmutsv.ac.th

บทคัดย่อ

อาหารไทยเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ถ่ายทอดกันมายาวนาน และอาหารไทยที่เป็นที่รู้จักของคนทั่วโลก การวิจัยครั้งนี้จึง มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรม และพึงพอใจอาหารไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา เพื่อเปรียบเทียบลักษณะประชากรศาสตร์กับความพึงพอใจอาหารไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา และเพื่อกำหนดแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านอาหารไทยสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา ประชากรคือ คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา โดยสุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (Indept Interview) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ และวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, F-test ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจการบริโภคอาหารไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา พบว่า ความพึงพอใจอาหารไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.89$) และจากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่มี เชื้อชาติ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริโภคอาหารไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สำหรับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านอาหารไทยสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา สามารถทำได้โดย 1) ส่งเสริมและค้นหาอัตลักษณ์ของอาหารไทย 2) กำหนดมาตรฐานคุณภาพของอาหารไทย 3) กำหนดมาตรฐานราคากลางของอาหารไทย 4) ฝึกอบรมผู้ประกอบการหรือพนักงานบริการเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารไทย

คำสำคัญ: การส่งเสริมการท่องเที่ยว, การท่องเที่ยวเชิงอาหารไทย, นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

Abstract

Thai Food as Local Wisdom and a Globally Recognized Cuisine, Thai food represents local wisdom that has been passed down through generations and is now recognized worldwide. Therefore, this research aimed to: study the behavior and satisfaction of international tourists toward Thai food in Songkhla Province.

Compare demographic characteristics and satisfaction with Thai food among international tourists in Songkhla Province. Propose guidelines for promoting Thai culinary tourism among international

tourists in Songkhla Province. The population of the study was international tourists visiting Songkhla Province. A sample of 400 tourists was selected using convenience sampling. The research tools included questionnaires and in-depth interviews. Data were analyzed using computer-based statistical software and content analysis. The statistical methods used included percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test. The research findings revealed that the overall satisfaction of international tourists with Thai food in Songkhla Province was at a high level, with a mean score of 3.89. Hypothesis testing showed that tourists with different nationalities, genders, ages, educational levels, occupations, incomes, and marital statuses had statistically significant differences in satisfaction with Thai food consumption at the 0.05 level. Guidelines for promoting Thai culinary tourism for international tourists in Songkhla Province include: Promoting and identifying the unique identity of Thai food, setting quality standards for Thai food, establishing standard pricing for Thai food, and Training entrepreneurs and service staff to provide information about Thai food.

Keyword: Promotion of Tourism, Thai Culinary Tourism, Foreign Tourists

บทนำ

ปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความต้องการเพิ่มขึ้นทุกปี ส่งผลให้เกิดการสร้างงานและสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศไทย การท่องเที่ยวจึง

เป็นอุตสาหกรรมที่ส่งผลดีทั้งด้านเศรษฐกิจและด้านสังคม จากความต้องการดังกล่าวทำให้แนวโน้มการท่องเที่ยวผลักดันให้เกิดการพัฒนาการ เกิดนวัตกรรมการท่องเที่ยวใหม่ๆ นอกจากนี้รัฐบาลพยายามผลักดันให้มีการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีการเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว สร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นลำดับต้นๆ (Bank of Thailand, 2524)

“อาหาร” เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีสำคัญต่อการท่องเที่ยว โดยในอดีตนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเลือกรับประทานอาหารที่คุ้นเคยและปลอดภัย ปัจจุบันนักท่องเที่ยวเริ่มมองหาารูปแบบของอาหารที่มีความแปลกใหม่ ทำให้การท่องเที่ยวเชิงอาหาร (Food Tourism) กำลังเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยว ทำให้เกิดเป็นการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งที่มีความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั่วโลก นอกจากนี้ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกต่างสร้างความแตกต่างด้านการท่องเที่ยวโดยใช้อาหารท้องถิ่นเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวประเทศของตน ทั้งนี้เพราะอาหารท้องถิ่นมีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ดังนั้นการท่องเที่ยวเชิงอาหารจึงเป็นการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมท้องถิ่นและการท่องเที่ยวเข้าด้วยกัน ทำให้ นักท่องเที่ยวและคนในท้องถิ่นตระหนักถึงคุณค่าของอาหารท้องถิ่น เกิดการเรียนรู้ในการอนุรักษ์ ทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับอาหารให้คงอยู่ (Pimchanok. C, 2022)

สำหรับอาหารไทยถือได้ว่าได้รับการยอมรับในระดับโลกเรื่องรสชาติและผลดีต่อสุขภาพการสำรวจความเห็นของนักท่องเที่ยวจึงพบว่า อาหารไทยเป็นปัจจัยอันดับ 2 ที่ทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจมาเที่ยวเมืองไทย ดังนั้นประเทศไทยจึงนำความได้เปรียบที่เป็นศูนย์รวมอาหารทั้ง 4 ภาคของไทยเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการดึงดูดนักท่องเที่ยว อาทิ การจัดโปรแกรมทัวร์ชิมและปรุงอาหาร ทัวร์ชิมและปรุงอาหารฮาลาลเพื่อจذبกลุ่มนักท่องเที่ยวในประเทศ

มุสลิม ทวีร์ซิมและปรุงอาหารเพื่อสุขภาพเพื่อนักท่องเที่ยวสูงอายุหรือผู้ใส่ใจในสุขภาพ การจัดหลักสูตรฝึกทำอาหารไทยสำหรับนักท่องเที่ยวสุขภาพสตรี การพัฒนามาตรฐานร้านอาหารไทยและผู้ปรุงอาหาร ฯลฯ (Kriengsak, C, n.d.).

จังหวัดสงขลาเป็นเมืองประวัติศาสตร์ และเป็นพื้นที่ที่มีสถานที่ท่องเที่ยวทางมรดกวัฒนธรรม มีวิถีชีวิตที่งดงาม และการคงอยู่ของวัฒนธรรมภูมิทัศน์ สถาปัตยกรรม ผังเมือง ที่เป็นศูนย์รวมของความหลากหลายทางวัฒนธรรมทั้งไทย จีน มุสลิม และชาวตะวันตก วิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ผสมผสานของความเป็นพหุวัฒนธรรม นอกจากนี้สิ่งหนึ่งที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาคือเสน่ห์ของอาหารท้องถิ่น (Pimchanok, C, 2022) จากสาเหตุดังกล่าวผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงอาหารของจังหวัดสงขลา ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหารไทยสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์สำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา และองค์การบริหารจังหวัดสงขลา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนที่จะได้นำข้อมูลไปใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา เพื่อสร้างรายได้ให้กับจังหวัดสงขลาและประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรม และความพึงพอใจอาหารไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา
- 2) เพื่อเปรียบเทียบลักษณะประชากรศาสตร์กับความพึงพอใจอาหารไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา
- 3) เพื่อกำหนดแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านอาหารไทยสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจังหวัดสงขลา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และใช้เทคนิคการวิจัยแบบมีส่วนร่วมเชิงปฏิบัติการ (Participation Research: PAR) เพื่อศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการบริโภคอาหารไทย และความพึงพอใจอาหารไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา เพื่อนำไปสู่การกำหนดแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหารไทยสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา โดยมีขั้นตอนในการศึกษาตามวัตถุประสงค์ คือ วัตถุประสงค์ ข้อ 1 เพื่อศึกษาพฤติกรรม และความพึงพอใจอาหารไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา และข้อ 2 เพื่อเปรียบเทียบลักษณะประชากรศาสตร์กับพฤติกรรม และความพึงพอใจอาหารไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ เนื่องจากไม่สามารถทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงได้ใช้วิธีคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง (Kanlaya . V., 2021) สำหรับการวิจัยครั้งนี้ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อน กำหนดให้คลาดเคลื่อนได้ 5% คำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 380 คน แต่เพื่อป้องกันความผิดพลาดจึงเผื่อไว้ 20 คน เท่ากับการวิจัยครั้งนี้จะใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือเพื่อดำเนินการวิจัยในลักษณะของการใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน อาชีพ สถานภาพ สัญชาติ และศาสนา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทย ของนักท่องเที่ยว จังหวัดสงขลา โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งลักษณะข้อคำถามเกี่ยวกับ 6W1H ได้แก่ ชื่อที่ไหน เมื่อไร ชื่ออะไร ทำไม ชื่อกับใคร อย่างไร

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจการบริโภคอาหารไทย ของนักท่องเที่ยว จังหวัดสงขลา โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งลักษณะข้อคำถามเกี่ยวกับ ปัจจัยส่วนผสมทางการตลาด (4 P's) ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าสถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยว

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ค่าสถิติ t-test เพื่อทดสอบสมมติฐานในความแตกต่างระหว่างเพศกับพฤติกรรม และความพึงพอใจการบริโภคอาหารไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจังหวัดสงขลา ค่าสถิติ One Way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐานในความแตกต่างระหว่างอายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพ สัญชาติ และศาสนา กับพฤติกรรม และความพึงพอใจการบริโภคอาหารไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหารสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 คือ ผู้ประกอบการร้านอาหารไทย ในพื้นที่ อ.สะเตา อ.หาดใหญ่ อ.เมือง จ.สงขลา จำนวนอำเภอละ 2 คน รวม 6 คน นักท่องเที่ยว จำนวน 6 คน รวมทั้งสิ้น 12 คน ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์มาจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับพฤติกรรม ความพึงพอใจในการบริโภคอาหารไทย และแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหารสำหรับนักท่องเที่ยว จังหวัดสงขลา โดยนำมาพัฒนาเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept interview)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอแบบพรรณนา จากผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ เพื่อนำไปสู่การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ดังนี้

1. การตรวจหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินเครื่องมือวิจัยจำนวน 3 ท่าน จากนั้นจึงนำผลการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิมาหาดัชนีความสอดคล้อง ผลการตรวจเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.96

การตรวจหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการวัดค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ไปทดลองเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำนวน 40 คน (Kennedy, 2022) เพื่อหาความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha coefficient) (Cronbach, 1974) ผลการตรวจเพื่อหาความเชื่อมั่น (reliability) พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.7 ถือว่าสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้ (Nunnally, & Bernstein, 1994)

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1. เพื่อศึกษาพฤติกรรม และความพึงพอใจอาหารไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา

ผลการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา พบว่า ส่วนใหญ่รับประทานอาหารกับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 45 ส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกอาหารไทยด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 61 เหตุผลหลักในการเลือกร้านอาหารไทยเพื่อรับประทาน คิดเป็นร้อยละ 56 ต้องการสั่งอาหารไทยหรือเครื่องดื่มแบบ อาหารไทย เช่น ต้มยำกุ้ง ผัดไทย คิดเป็นร้อยละ 57 อาหารไทยที่ชื่นชอบมากที่สุดต้มยำกุ้ง คิดเป็นร้อยละ 30 มักไปร้านอาหารเวลา 19.01-21.00 น. คิดเป็นร้อยละ 29 ใช้เวลาในร้านอาหารมากกว่า 40 นาที แต่ไม่เกิน 1 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 37 จ่ายเงินเท่าไรในการเข้ารับบริการแต่ละครั้ง 3.1-6 USD / 2.1-4 EUR คิดเป็นร้อยละ 27 จ่ายเงินอย่างไรในการเข้าใช้บริการแต่ละครั้ง เงินสด คิดเป็นร้อยละ 91 เลือกร้านอาหารไทยหรือร้านอาหารแบบร้านอาหารที่นั่งกลางแจ้ง คิดเป็นร้อยละ

31 รับประทานอาหารไทย 2 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 32 ใช้
อินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับอาหารไทย คิดเป็นร้อยละ 34

ผลการศึกษาความพึงพอใจอาหารไทยของนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา

ผลการศึกษา พบว่า ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของ
นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่
ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน พบว่า ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในทวีปเอเชีย
คิดเป็นร้อยละ 61 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 61 ช่วงอายุระหว่าง 21 -30 ปี
คิดเป็นร้อยละ 50 ระดับการศึกษาบัณฑิตหรือสูงกว่าคิดเป็นร้อยละ 51
ประกอบอาชีพอิสระ คิดเป็นร้อยละ 27 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 300 USD/200
EUR and less คิดเป็นร้อยละ 29 สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 65

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา

ความพึงพอใจต่ออาหารไทย	$\bar{X}$	S.D	ความพึงพอใจ
1. ด้านสินค้า	4.05	.544	มาก
2. ด้านราคา	3.92	.559	มาก
3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	3.89	.804	มาก
3. ด้านการส่งเสริมการขาย	3.89	.604	มาก
รวม	3.96	.414	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา มี
ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสินค้า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 4.05$) รองลงมาคือ ด้านราคา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} =$
3.92) ด้านการส่งเสริมการขาย มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$)

และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบลักษณะประชากรศาสตร์กับความพึงพอใจอาหารไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมและความพึงพอใจอาหารไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา ภายใต้สมมติฐานคือ ข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความแตกต่างกัน ความพึงพอใจของอาหารไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความแตกต่างกันมีความพึงพอใจของอาหารไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
สัญชาติที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจอาหารไทยแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
เพศ ที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจอาหารไทยไม่แตกต่างกัน	ไม่ยอมรับสมมติฐาน
อายุที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจอาหารไทยแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจอาหารไทยแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
อาชีพที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจอาหารไทยแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจอาหารไทยไม่แตกต่างกัน	ไม่ยอมรับสมมติฐาน
สถานภาพที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจอาหารไทยแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน

จากตารางที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า สัญชาติ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจอาหารไทยแตกต่างกัน ที่

ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า สำหรับเพศ และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจอาหารไทยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3. เพื่อกำหนดแนวทางการส่งเสริมการ ท่องเที่ยวด้านอาหารไทยสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า

จากการศึกษา พฤติกรรมและความพึงพอใจด้านอาหารไทยสำหรับ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจังหวัดสงขลา คณะผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และทำการสัมภาษณ์เชิงลึกนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มากำหนดแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านอาหารไทยสำหรับ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จังหวัดสงขลา สามารถกำหนดแนวทางได้ดังนี้

1) ด้านอัตลักษณ์ของอาหารไทย จังหวัดสงขลา สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวและหน่วยงานภาครัฐ จังหวัดสงขลาที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้ บุคลากรในท้องถิ่นร่วมกันกำหนดและค้นหาอัตลักษณ์ของอาหารไทย จังหวัด สงขลา ทั้งนี้จะทำให้นักท่องเที่ยวมีความเข้าใจและสนใจในอัตลักษณ์ของ อาหารไทย จังหวัดสงขลามากขึ้น

2) ด้านคุณภาพของอาหารไทย จังหวัดสงขลา สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวและหน่วยงานภาครัฐ จังหวัดสงขลาที่เกี่ยวข้องควรกำหนด มาตรฐานคุณภาพของอาหารไทย โดยการที่อาหารไทยของจังหวัดสงขลา มี เครื่องหมายมาตรฐานรับรองจะทำให้เกิดความน่าเชื่อถือในสินค้าและบริหาร และเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

3) ด้านราคา กลุ่มสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวและหน่วยงานภาครัฐ จังหวัดสงขลาที่เกี่ยวข้องควรกำหนดมาตรฐานราคากลางของอาหารไทย เพื่อให้ราคามีความเหมาะสม จะทำให้นักท่องเที่ยวมีความมั่นใจในการใช้จ่าย หรือเกิดความเต็มใจในการจ่าย หากราคาสินค้ามีความยุติธรรม

4) ด้านการบริการ กลุ่มสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวและหน่วยงานภาครัฐ จังหวัดสงขลาที่เกี่ยวข้องควรฝึกอบรม ให้ความรู้ผู้ประกอบการหรือพนักงานบริการในร้านอาหารให้สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารไทยให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ และเดินทางมาเที่ยวซ้ำ

การอภิปรายผล

จากการศึกษาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหารไทยสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์พบว่า

1) เพื่อศึกษาพฤติกรรม และพึงพอใจอาหารไทยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการบริโภคอาหารกับเพื่อน ส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกอาหารไทยด้วยตนเอง ต้องการสั่งอาหารไทยหรือเครื่องดื่มแบบ อาหารไทย เช่น ต้มยำ กุ้ง ผัดไทย เลือกร้านอาหารไทยหรือร้านอาหารแบบร้านอาหารที่นั่งกลางแจ้งจ่ายเงินเท่าไรในการเข้ารับบริการแต่ละครั้ง 3.1-6 USD / 2.1-4 EUR ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับอาหารไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Khampheeraphan. C & Chaithawat S., 2023 ได้ ทำวิจัย เรื่อง การท่องเที่ยวเชิงอาหาร : พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว จังหวัดมหาสารคาม ประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวนิยมรับประทานอาหารแปรรูป ชอบรับประทานอาหารที่ร้านนาน ๆ และใช้จ่ายครั้งละประมาณ 1,000 บาท และทราบข้อมูลร้านอาหารทางอินเทอร์เน็ต

2) เพื่อเปรียบเทียบลักษณะประชากรศาสตร์กับความพึงพอใจอาหารไทยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีสัญชาติ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพที่แตกต่างกัน

กันมีความพึงพอใจอาหารไทยแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sopatra K. & Montakan C., 2021 ได้ทำวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการใช้บริการร้านอาหารไทยในหัวหิน ผลการศึกษาพบว่า อายุ ระดับการศึกษา สัญชาติ รายได้และอาชีพ รวมถึงประเภทร้านอาหารไทย ไม่ส่งผลต่อความพึงพอใจที่แตกต่างกัน สำหรับเพศ ที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจอาหารไทยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัย (Pimchanok. C, 2022)

3) เพื่อกำหนดแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านอาหารไทยสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า อัตลักษณ์ของอาหารไทย คุณภาพของอาหารไทย ราคา และบริการ เป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอาหารสำหรับนักท่องเที่ยวเชิงต่างชาติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Maytawin P., Sutatinee. N., & Suvichada., S., 2022) ได้ทำวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืนกรณีศึกษา ชุมชนไทรค้ำ บ้านนาป่าหนาด อำเภอเขียงคาน จังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า อัตลักษณ์ของการท่องเที่ยว การบริการ เป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการร้านอาหาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา สามารถนำข้อมูลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ได้ดังนี้

1. สินค้าหรือกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงอาหารที่นำเสนอต่อนักท่องเที่ยวควรเน้นถึงคุณภาพ ความหลากหลาย และเอกลักษณ์ของวัตถุดิบท้องถิ่น จังหวัดสงขลา

2. อาหารท้องถิ่น ของจังหวัดสงขลา สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือทางการตลาด เช่น ใช้อาหารในการสร้างการรับรู้หรือยกระดับภาพลักษณ์ของท้องถิ่น โดยหน่วยงานภาครัฐ หรือเอกชนที่เกี่ยวข้องอาจนำเชฟหรือผู้ประกอบการร้านอาหารมาช่วยให้คำแนะนำในการกำหนดทิศทางการส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวเชิงอาหารไทย ของจังหวัดสงขลา

3. ควรมีเวทีหรือกลไกในการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ผู้มีหน้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว กับผู้ประกอบการด้านอาหาร ทั้งผู้ผลิต เจ้าของร้านอาหาร ร้านค้า เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการให้มากยิ่งขึ้น

References

- Bank of Thailand. (2524). “Future of Tourism” sustainable transition. Re [https://www.bot.or.th/th/research-and-publications/articles-and-publications/articles/article-trieved July 10, 2025, from 2024 nov12.html](https://www.bot.or.th/th/research-and-publications/articles-and-publications/articles/article-trieved%20July%2010,%202024%20nov12.html)
- Cronbach, L. J. (1974). Essentials of psychological testing. New York: HarperCollins.
- Kennedy, I. (2022). Sample size determination in test-retest and Cronbach alpha reliability estimates. British Journal of Contemporary Education, 2(1), 17-29.
- Kanlaya. V. (2021). Advanced statistical analysis with SPSS for windows. Bangkok, Chulalongkorn University Press.
- Khamphpeeraphan. C & Chaithawat S., (2023). Gastronomic Tourism: Visitors’ Behavior and Satisfaction in Maha Sarakham,

- Thailand. NEU ACADEMIC AND RESEARCH JOURNAL. 13 (2), April – June, pp. 131- 143.
- Kriengsak, C. (n.d.). *Creating niche tourism based on the strengths of tourism in Bangkok*. Retrieved July 15, 2023, from <http://www.kriengsak.com/node/1604>. (in Thai)
- Maytawin P., Sutatinee. N., & Suvichada., S., (2022). SUSTAINABLE COMMUNITY-BASED TOURISM DEVELOPMENTGUIDELINE: A CASE STUDY OF TAI DAM COMMUNITY AT BAN NA PA NARD, CHIANG KHAN DISTRICT, LOEI PROVINCE. Journal of International and Thai Tourism. 18, January – June, pp. 1-25.
- Nunnally, J. C., & Bernstein, I. H. (1994). Psychometric theory (3rd ed.). New York, NY: McGraw-Hill, Inc.
- Pimchanok. C. (2022). Guidelines for the Development of Food Tourism in Songkhla's Old Town. Thesis Degree of Master of Arts in Social Development Administration. Prince of Songkla University.
- Sopatra K. & Montakan C. (2021). FOREIGN TOURISTS' SATISFACTION TOWARDS THAI RESTAURANT SERVICE IN HUA HIN: A COMPARISON BETWEEN MEDIUM AND SMALL RESTAURANTS. Journal of Kanchanoburi Rajabhat University, 10 (2). July – December, pp 245-259.

แนวทางการเขียนบทความวิจัยเพื่อการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ
ระดับชาติและนานาชาติ : มุมมองของนักวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์
Guidelines for Writing Research Articles for Publication in
National and International Academic Journals: Perspectives
of Social Science Researchers

จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์

Jakkrapan Kittinorarat

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Master of Business Administration (Business Administration) Phranakhon

Rajabhat University

E-mail Jakkrapan@pnru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอแนวทางการเขียนบทความวิจัยให้มีคุณภาพและสามารถตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ โดยเน้นกระบวนการวางแผน การกำหนดโครงสร้าง การเลือกใช้ระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสม และการสื่อสารผลการวิจัยอย่างชัดเจน รวมถึงการอ้างอิงตามหลักจริยธรรมทางการวิจัย วิธีการศึกษาใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนาและการสังเคราะห์ข้อมูลจากประสบการณ์ของนักวิจัยด้านสังคมศาสตร์ และการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับมาตรฐานการเขียนบทความวิจัยและเกณฑ์ของวารสารวิชาการ

ผลการศึกษาพบว่า การเขียนบทความวิจัยที่มีคุณภาพต้องเริ่มจากการเลือกวารสารที่สอดคล้องกับสาขาวิชา การจัดทำเนื้อหาให้ตรงตามรูปแบบของวารสาร การใช้ภาษาที่ชัดเจน มีเหตุผลและหลักฐานสนับสนุน ตลอดจน

การเตรียมบทความให้ผ่านการพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญที่ช่วยเสริมความน่าเชื่อถือและคุณภาพของงานวิจัย ประโยชน์จากบทความนี้คือการเป็นแนวทางสำหรับนักวิจัยในการพัฒนาทักษะการเขียนบทความวิจัยให้มีคุณภาพ พร้อมส่งเสริมโอกาสในการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ

คำสำคัญ: การเขียนบทความวิจัย, วารสารวิชาการ, การตีพิมพ์ผลงานวิจัย, จริยธรรมในการวิจัย, นักวิจัยด้านสังคมศาสตร์

Abstract

This article aims to propose practical guidelines for writing high-quality research articles suitable for publication in national and international academic journals. The focus is on essential processes including planning, structuring, selecting appropriate research methodologies, and communicating research findings clearly. Emphasis is also placed on ethical citation practices in academic writing. This study adopts descriptive analysis and synthesizes insights drawn from the experiences of social science researchers and a comprehensive review of literature concerning academic writing standards and journal evaluation criteria.

The findings indicate that quality research writing begins with selecting a journal aligned with the research discipline, preparing the content according to the journal's formatting requirements, using clear and logical language supported by evidence, and revising the article to meet peer-review standards.

These steps are critical in enhancing the credibility and impact of the research. This article contributes as a practical reference for researchers—particularly early-career scholars—seeking to develop effective academic writing skills and improve their chances of publication in reputable national and international journals.

Keywords: Research article writing, Academic journals, Research publication, Research ethics, Social science researchers

บทนำ

การเขียนบทความวิจัยถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญยิ่งสำหรับนักวิจัยและนักวิชาการในการเผยแพร่องค์ความรู้และผลการวิจัยสู่สังคมวิชาการและสาธารณชน การตีพิมพ์บทความในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพสูงไม่เพียงแต่เปิดโอกาสให้นักวิจัยได้แบ่งปันความรู้ใหม่ ๆ แต่ยังเป็นเครื่องยืนยันถึงมาตรฐานและความน่าเชื่อถือของงานวิจัยนั้น ๆ (Pyrzczak, 2019) นอกจากนี้ การได้รับการตีพิมพ์ยังเป็นปัจจัยสำคัญต่อการยอมรับและการพัฒนาอาชีพของนักวิจัยในสถาบันการศึกษาและหน่วยงานวิจัยต่าง ๆ

การตีพิมพ์บทความในวารสารวิชาการมักผ่านกระบวนการ peer review ซึ่งเป็นการตรวจสอบคุณภาพและความถูกต้องของเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ (Johnson, 2004) กระบวนการนี้ช่วยสร้างความมั่นใจให้กับผู้อ่านว่าบทความที่ได้รับการตีพิมพ์นั้นมีคุณภาพและมีความสำคัญต่อวงการวิชาการ การแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นระหว่างนักวิจัยทั่วโลกก็เป็นผลพลอยได้สำคัญที่เกิดขึ้นจากการตีพิมพ์บทความวิจัย (Stoilescu & McDougall, 2010)

การวิจัยทางวิชาการเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและต้องอาศัยการวางแผนอย่างเป็นระบบ รวมถึงการใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล (Creswell, 2014) ผลลัพธ์จากการวิจัยจำเป็นต้องได้รับการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้อ่านทั้งในและนอกสาขาวิชาสามารถเข้าใจและนำไปใช้ประโยชน์ได้ การเลือกใช้คำที่เหมาะสม การจัดเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระบบ และการใช้อุปกรณ์เสริม เช่น แผนภูมิหรือกราฟิก ล้วนเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้บทความวิจัยมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย (American Psychological Association, 2020)

การเขียนบทความวิจัยนั้นมีความท้าทายหลายประการ ทั้งในด้านความรู้เชิงลึกเกี่ยวกับเนื้อหา ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล และทักษะการสื่อสารเชิงวิชาการ (Huebner, 2015) นอกจากนี้ การเลือกวารสารที่เหมาะสมกับเนื้อหาของบทความ การปฏิบัติตามมาตรฐานการอ้างอิง และการปรับปรุงบทความตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ก็เป็นความท้าทายที่นักวิจัยต้องเผชิญอยู่เสมอ (Obeagu et al., 2023) ความสำเร็จในการตีพิมพ์บทความในวารสารวิชาการมีผลกระทบโดยตรงต่อการพัฒนาอาชีพของนักวิจัย โดยเฉพาะในด้านการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการและการยอมรับจากชุมชนวิชาการ (จำเนียร จวงตระกูล และคณะ, 2566)

ด้วยเหตุนี้ การเขียนบทความวิจัยที่มีคุณภาพจึงเป็นทั้งกระบวนการพัฒนาดตนเองและสร้างคุณูปการให้กับสังคมวิชาการและสาธารณชน บทความนี้จึงมุ่งนำเสนอแนวทางการเขียนบทความวิจัยเชิงคุณภาพจากประสบการณ์จริงของนักวิจัยในสาขาสังคมศาสตร์ โดยอ้างอิงทฤษฎี หลักการ และเกณฑ์การพิจารณาของวารสารวิชาการทั้งในและต่างประเทศ เพื่อช่วยให้ นักวิจัยรุ่นใหม่สามารถเข้าใจและนำแนวทางไปปรับ

ใช้ในการเขียนบทความของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพงานวิจัยและการเผยแพร่องค์ความรู้ใหม่สู่สังคมในวงกว้าง

คุณค่าและความสำคัญของการเขียนบทความวิจัย

การเขียนบทความวิจัยเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนและพัฒนาความรู้ทางวิชาการในทุกสาขาอย่างเป็นระบบและยั่งยืน (Kajitnatitham, 2020) ประเด็นสำคัญของการเขียนบทความวิจัยมีดังนี้

1. การนำเสนอผลการวิจัยใหม่และสร้างองค์ความรู้ เนื่องจากบทความวิจัยเป็นช่องทางหลักที่นักวิจัยใช้เผยแพร่ผลการศึกษามีความใหม่และยังไม่เคยมีการนำเสนอมาก่อน ทำให้เกิดความรู้ใหม่และเป็นฐานของการวิจัยต่อยอดในอนาคต (Pyrzczak, 2019) การมีบทความวิจัยที่มีคุณภาพช่วยให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้งในหัวข้อนั้น ๆ และผลักดันให้สาขาวิชาก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

2. การเสริมสร้างฐานความรู้และการต่อยอด ทั้งนี้เมื่อบทความวิจัยได้รับการตีพิมพ์ ความรู้และผลการวิจัยจะถูกใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อไป (Stoilescu & McDougall, 2010) การสะสมองค์ความรู้จากบทความวิจัยหลายชิ้นยังช่วยสร้างความเชื่อมโยงและนำไปสู่การพัฒนาแนวคิดใหม่ ๆ รวมถึงการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนในทางปฏิบัติ (Lo, Liu, & Wang, 2014)

3. การรับรองคุณภาพผ่านกระบวนการ peer review เนื่องจากการตีพิมพ์บทความวิจัยในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพต้องผ่านการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (peer review) ซึ่งช่วยประเมินคุณภาพและความถูกต้องของงานวิจัย กระบวนการนี้ช่วยรับรองมาตรฐานของบทความและเปิดโอกาสให้นักวิจัยได้รับข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงงานให้ดียิ่งขึ้น (Martín, 2014)

4. การแลกเปลี่ยนความรู้ในชุมชนวิชาการ เนื่องจากการตีพิมพ์บทความวิจัยช่วยสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนักวิจัยทั่วโลก ทำให้เกิดการนำแนวคิดหรือทฤษฎีจากที่อื่นมาปรับใช้และพัฒนาเพิ่มเติมในบริบทของตนเอง (Stoilescu & McDougall, 2010)

5. การสร้างชื่อเสียงและการยอมรับ เพราะนักวิจัยที่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการมักได้รับการยอมรับจากชุมชนวิชาการ เปิดโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมวิชาการต่าง ๆ เช่น การประชุม การเป็นวิทยากร หรือที่ปรึกษา (ทรงภพ ขุนมธูร, 2563)

6. เพิ่มโอกาสในการได้รับทุนวิจัยและการสนับสนุน กล่าวคือการมีผลงานตีพิมพ์เป็นหลักฐานแสดงความสามารถและความเชี่ยวชาญของนักวิจัย ซึ่งช่วยเพิ่มโอกาสในการได้รับทุนวิจัยและการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ (จำเนียร จวงตระกูล และคณะ, 2566)

การเขียนบทความวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาและเผยแพร่ความรู้ ส่งผลให้เกิดความก้าวหน้าในสาขาวิชาการและสังคมในวงกว้าง ตลอดจนเปิดโอกาสให้นักวิจัยได้พัฒนาตนเองและวิชาชีพอย่างยั่งยืน

การวางแผนการเขียนบทความวิจัย

การวางแผนการเขียนบทความวิจัยเป็นกระบวนการที่ต้องมีการบูรณาการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การวิจัยสามารถสร้างความรู้ใหม่ที่มีคุณค่าและสื่อสารผลลัพธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (พรชนก ทองลาด, 2561) โดยกระบวนการนี้สามารถแบ่งออกเป็นขั้นตอนสำคัญ ๆ ดังนี้

1. การกำหนดหัวข้อวิจัยและปัญหาที่ต้องการแก้ไข จุดเริ่มต้นของการเขียนบทความวิจัยคือการกำหนดหัวข้อวิจัยที่ชัดเจนและเฉพาะเจาะจง โดยนักวิจัยต้องระบุปัญหาหรือคำถามวิจัยที่ต้องการตอบผ่าน

การวิจัยนี้ การกำหนดหัวข้อที่ชัดเจนจะช่วยให้นักวิจัยสามารถมุ่งเน้นไปที่ประเด็นสำคัญ และหลีกเลี่ยงการเสียเวลาในประเด็นที่ไม่เกี่ยวข้อง

2. การทบทวนวรรณกรรมและการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง การทบทวนวรรณกรรมเป็นขั้นตอนสำคัญในการสร้างความเข้าใจในบริบทของการวิจัย นักวิจัยต้องค้นหาและวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างฐานความรู้ที่แข็งแกร่ง การทบทวนนี้ยังช่วยในการระบุช่องว่างของความรู้ที่ยังไม่ได้รับการศึกษา ซึ่งเป็นโอกาสในการสร้างสรรค์ความรู้ใหม่

3. การกำหนดวัตถุประสงค์และคำถามวิจัย การกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นการวางกรอบสำหรับการทบทวนวรรณกรรม และการเลือกวิธีการวิจัยที่เหมาะสม วัตถุประสงค์ที่ชัดเจนจะช่วยให้นักวิจัยสามารถเน้นการศึกษาในประเด็นที่ต้องการ และวางแผนการวิจัยให้มีความชัดเจนและเป็นไปตามเป้าหมาย

4. การออกแบบวิธีการวิจัย หลังจากการกำหนดวัตถุประสงค์ ขั้นตอนถัดมาคือการออกแบบวิธีการวิจัยที่เหมาะสม โดยวิธีการวิจัยต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และลักษณะของข้อมูลที่ต้องการ วิธีการนี้อาจแบ่งออกเป็น การวิจัยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ หรือวิธีการผสม ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของการศึกษา

5. การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล หลังจากการออกแบบวิธีการวิจัยเสร็จสิ้น ขั้นตอนต่อมาคือการเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่กำหนดไว้ โดยนักวิจัยต้องมั่นใจว่าข้อมูลที่ได้มีความถูกต้องและครบถ้วน การวิเคราะห์ข้อมูลต้องใช้เครื่องมือและเทคนิคที่เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่สามารถตอบคำถามวิจัยได้อย่างชัดเจน

6. การเขียนบทความวิจัย เมื่อได้ข้อค้นพบจากการวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว การเขียนบทความวิจัยเป็นขั้นตอนที่ต้องนำเสนอผลการวิจัยใน

รูปแบบที่เป็นระบบและชัดเจน โดยเริ่มจากการเขียนบทนำที่อธิบายถึงความสำคัญของการวิจัย วัตถุประสงค์ และปัญหาที่ต้องการศึกษา จากนั้นจึงนำเสนอวิธีการวิจัย ผลการวิจัย การอภิปรายผล และการสรุปผลการวิจัยทั้งหมด

7. การทบทวนและปรับปรุงบทความ หลังจากเขียนบทความเสร็จแล้ว การทบทวนและปรับปรุงบทความเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่สำคัญ นักวิจัยควรตรวจสอบบทความเพื่อหาข้อผิดพลาดและปรับปรุงให้เนื้อหามีความชัดเจน นอกจากนี้ยังควรให้ผู้ทรงคุณวุฒิร่วมงานหรือผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อรับความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์

การบูรณาการขั้นตอนเหล่านี้เข้าด้วยกันจะช่วยให้ นักวิจัยสามารถผลิตบทความวิจัยที่มีคุณภาพสูง และเพิ่มโอกาสในการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อเสียง

โครงสร้างพื้นฐานของบทความวิจัย

บทความวิจัยเป็นเอกสารสำคัญที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิจัยอย่างเป็นระบบ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ใหม่และสร้างการยอมรับในวงวิชาการ โครงสร้างของบทความวิจัยประกอบด้วยส่วนประกอบหลักหลายส่วน ซึ่งแต่ละส่วนมีบทบาทและความสำคัญเฉพาะตัว (Pyrzczak & Tcherni-Buzzeo, 2019) ดังนี้

1. หัวข้อและบทคัดย่อ (Title and Abstract) เป็นส่วนแรกที่มีผู้อ่านและบรรณาธิการจะพบ โดยควรสื่อถึงเนื้อหาของงานวิจัยอย่างชัดเจน และกระชับบทคัดย่อ มีความสำคัญในการสรุปเนื้อหาหลักของบทความวิจัยอย่างครบถ้วนและเข้าใจง่าย ภายในบทคัดย่อควรประกอบด้วยวัตถุประสงค์

ของการวิจัย วิธีการวิจัย ผลการวิจัยที่สำคัญ และข้อสรุปหรือข้อเสนอแนะหลัก

ตัวอย่าง:

“การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานกับคุณภาพชีวิตในการทำงาน โดยใช้การสำรวจเชิงปริมาณจากพนักงาน 300 คนในองค์กรขนาดกลาง ผลการวิเคราะห์พบว่าความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพชีวิตในการทำงาน ($r = 0.45$, $p < 0.01$) ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดี” (มาลีรัตน์ ขจิตเนติธรรม, 2563)

2. บทนำ (Introduction) เป็นส่วนที่สร้างความสนใจและให้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาวิจัย โดยเริ่มต้นด้วยการระบุปัญหาหรือคำถามวิจัยที่ต้องการศึกษา อธิบายถึงความสำคัญและบริบทของปัญหา รวมทั้งทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงช่องว่างทางวิชาการและเหตุผลที่การวิจัยนี้มีความจำเป็น

ตัวอย่าง:

“ปัญหาความเครียดในที่ทำงานเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจจากนักวิจัยมานาน ทว่าการศึกษาในบริบทของพนักงานในอุตสาหกรรมบริการยังมีน้อย งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัจจัยที่ส่งผลต่อความเครียดของพนักงานในภาคบริการ รวมถึงผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงาน” (ทรงภพ ชุนมธูรส, 2563)

3. วิธีการวิจัย (Methods) อธิบายถึงรูปแบบการวิจัย ประชากร และวิธีการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ตัวอย่าง:

“การวิจัยนี้ใช้การสำรวจเชิงปริมาณผ่านแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นโดยผู้วิจัย ซึ่งได้ทำการทดสอบความเชื่อถือได้ (Cronbach's Alpha = 0.87) แบบสอบถามถูกแจกจ่ายให้กับพนักงานในองค์กรขนาดใหญ่ 200 คนที่ถูกสุ่มตัวอย่างแบบสุ่มอย่างมีระบบ ข้อมูลถูกวิเคราะห์โดยใช้การทดสอบสมมติฐาน t -test และ ANOVA”

4. ผลการวิจัย (Results) นำเสนอผลลัพธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเน้นผลลัพธ์ที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย สามารถใช้ตาราง แผนภูมิ หรือกราฟเพื่อช่วยในการสื่อสารข้อมูล

ตัวอย่าง:

“ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความพึงพอใจในงานกับคุณภาพชีวิตในการทำงาน ($r = 0.45, p < 0.01$) นอกจากนี้ยังพบว่าพนักงานที่มีประสบการณ์ทำงานนานกว่ามีระดับความเครียดต่ำกว่ากลุ่มพนักงานใหม่ ($t = 2.34, p < 0.05$)”

5. การอภิปรายผล (Discussion) เป็นการตีความและวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่ได้ โดยเชื่อมโยงกับทฤษฎีหรือวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เปรียบเทียบกับการวิจัยก่อนหน้านี้ ระบุนัยสำคัญของการวิจัย และเสนอแนะแนวทางการวิจัยในอนาคต

ตัวอย่าง:

“ผลการวิจัยสนับสนุนทฤษฎีของ Herzberg เกี่ยวกับความพึงพอใจในงาน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตในการทำงาน อย่างไรก็ตาม การวิจัยนี้มีข้อจำกัดที่ขนาดตัวอย่างค่อนข้างจำกัด การศึกษาต่อไปควรขยายขอบเขตการวิจัยให้ครอบคลุมอุตสาหกรรมที่หลากหลายมากขึ้น”

6. สรุป และ ข้อเสนอแนะ (Conclusion and Recommendations) คือ การสรุปประเด็นสำคัญของงานวิจัยและเสนอแนะแนวทางการนำผลการวิจัยไปใช้หรือแนวทางการวิจัยต่อไป

ตัวอย่าง:

“ผลการวิจัยนี้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่สนับสนุนคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงาน องค์กรควรพิจารณาปรับปรุงนโยบายด้านสวัสดิการและการจัดการงานเพื่อเพิ่มความพึงพอใจในงานและลดระดับความเครียดของพนักงาน”

7. บรรณานุกรม (References) คือการรวบรวมแหล่งข้อมูลที่ถูกอ้างอิงในบทความตามรูปแบบที่กำหนด เช่น APA 7th edition เพื่อให้ผู้อ่านสามารถตรวจสอบแหล่งข้อมูลได้อย่างถูกต้อง

ตัวอย่าง:

American Psychological Association. (2020). Publication manual of the American Psychological Association (7th ed.). APA.

โครงสร้างทั้งหมดนี้ช่วยให้บทความวิจัยเป็นระบบ สื่อสารข้อมูลวิชาการได้อย่างชัดเจน และได้รับการยอมรับในวงวิชาการ

การเขียนบทความวิจัยให้มีคุณภาพ

การเขียนบทนำในบทความวิจัยเป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก เนื่องจากบทนำเป็นส่วนแรกที่ผู้อ่านจะได้พบ และเป็นการแนะนำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงบริบทและความสำคัญของการวิจัยที่กำลังจะนำเสนอ (พรชนก ทองลาด, 2561) ดังนั้น การเขียนบทนำควรครอบคลุมเนื้อหาดังต่อไปนี้

1. การใช้ภาษาอย่างถูกต้องและชัดเจน ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารแนวคิดและข้อมูลในบทความวิจัย การใช้ภาษา

อย่างถูกต้องและชัดเจนจึงมีความสำคัญมาก การเขียนควรใช้ประโยคที่สั้น กระชับ และตรงประเด็น หลีกเลี่ยงการใช้ประโยคที่ยาวหรือซับซ้อนเกินไป เพื่อป้องกันความสับสนของผู้อ่าน นอกจากนี้ ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำศัพท์หรือวลีที่มีความหมายหลากหลายและอาจทำให้ผู้อ่านตีความผิด การตรวจสอบการใช้ไวยากรณ์ การสะกดคำ และการเว้นวรรคอย่างละเอียดจะช่วยให้บทความมีความเป็นระเบียบและเข้าใจง่าย

2. การเลือกใช้คำและสำนวนที่เหมาะสม การเลือกใช้คำและสำนวนที่เหมาะสมเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความน่าเชื่อถือในบทความวิจัย คำศัพท์ที่เลือกใช้ควรสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องและควรเป็นคำที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้โดยไม่ต้องมีการอธิบายเพิ่มเติม หากมีการใช้คำศัพท์เทคนิค ควรให้คำอธิบายที่ชัดเจนเพื่อให้ผู้อ่านที่ไม่คุ้นเคยกับสาขานั้นเข้าใจได้ การใช้สำนวนที่เหมาะสมยังช่วยเสริมความเป็นทางการและคุณภาพของบทความ ซึ่งจะเพิ่มความน่าเชื่อถือและความเป็นวิชาการของเนื้อหา

3. การหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดที่พบบ่อยในการเขียนบทความวิจัย ข้อผิดพลาดที่พบบ่อย เช่น การใช้ข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบัน อ้างอิงที่ไม่ครบถ้วน หรือการจัดรูปแบบบทความที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ สามารถลดทอนความน่าเชื่อถือและคุณภาพของงานวิจัยได้ นักวิจัยควรตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และให้แน่ใจว่าการอ้างอิงมีความครบถ้วน การจัดรูปแบบบทความตามข้อกำหนดของวารสารหรือสำนักพิมพ์เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นและเพิ่มโอกาสในการตีพิมพ์

4. การปรับปรุงบทความหลังจากการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) การตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นขั้นตอนสำคัญในการเพิ่มคุณภาพของบทความ การรับคำวิจารณ์ควรถือเป็นโอกาสในการปรับปรุงบทความ ผู้เขียนควรเปิดใจรับฟังความคิดเห็นและปรับปรุงตาม

คำแนะนำอย่างละเอียดและเป็นระบบ โดยการอ่านคำแนะนำทั้งหมดก่อนที่จะเริ่มแก้ไข และระบุประเด็นที่ต้องแก้ไขทีละประเด็นอย่างชัดเจน หากมีข้อเสนอแนะที่ไม่สอดคล้องกับแนวคิดของบทความ ควรอธิบายเหตุผลพร้อมข้อมูลสนับสนุนในการตอบกลับผู้ตรวจสอบ

การเขียนบทความวิจัยที่มีคุณภาพต้องใช้ความเอาใจใส่ในรายละเอียดและความมุ่งมั่นในการพัฒนาเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง การใช้ภาษาที่ถูกต้องและชัดเจน การเลือกใช้คำและสำนวนที่เหมาะสม การหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดที่พบบ่อย และการปรับปรุงบทความหลังจากการตรวจสอบเป็นขั้นตอนสำคัญที่ช่วยเพิ่มคุณภาพและความน่าเชื่อถือให้กับบทความวิจัย

การอ้างอิงและการจัดทำบรรณานุกรมในงานวิจัย

การอ้างอิงและการจัดทำบรรณานุกรมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการเขียนบทความวิจัยหรือเอกสารทางวิชาการ ทั้งสองมีบทบาทในการยืนยันแหล่งที่มาของข้อมูล แนวคิด ทฤษฎี หรือข้อสรุปที่ถูกนำมาใช้ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อความน่าเชื่อถือและความถูกต้องของงานเขียน (ชุลีกร ธนิตกร และ ญัฐรัฐ ธนิตกร, 2021) การอ้างอิงและบรรณานุกรมไม่เพียงแต่ช่วยสร้างความน่าเชื่อถือให้กับเนื้อหาของบทความ แต่ยังมีบทบาทในการป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ และส่งเสริมการศึกษาต่อเนื่องในวงวิชาการ (มาลีรัตน์ ขจิตเนติธรรม, 2563)

1) การอ้างอิง (Citation) การอ้างอิงคือการระบุแหล่งที่มาของข้อมูลหรือแนวคิดที่ถูกนำมาใช้ในเนื้อหาของบทความวิจัย ตัวอย่างเช่น ในบทความวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้โซเชียลมีเดียต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น ผู้เขียนอาจอ้างอิงงานวิจัยก่อนหน้านี้ว่า “Smith (2020) พบว่า การใช้โซเชียลมีเดียมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น” หรือ “(Smith,

2020)” ซึ่งการอ้างอิงนี้ทำให้ผู้อ่านทราบได้ทันทีว่าแนวคิดหรือข้อมูลที่ถูกกล่าวถึงมาจากแหล่งใด และยังสามารถติดตามแหล่งข้อมูลนั้นได้หากต้องการศึกษาเพิ่มเติม

การอ้างอิงช่วยเสริมสร้างความน่าเชื่อถือให้กับเนื้อหาที่เราเขียน เพราะแสดงให้เห็นว่าเราพึ่งพาแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ และข้อมูลที่น่าเสนอนั้นผ่านการตรวจสอบและยอมรับจากวงการวิชาการแล้ว นอกจากนี้การอ้างอิงยังป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ โดยการให้เครดิตแก่ผู้ที่สร้างสรรค์ผลงานหรือข้อมูลที่เรานำมาใช้

2) บรรณานุกรม (Bibliography) บรรณานุกรมคือรายการของแหล่งข้อมูลทั้งหมดที่ถูกนำมาใช้ในการเขียนบทความวิจัย โดยจะปรากฏอยู่ที่ส่วนท้ายของบทความหรือเอกสาร ตัวอย่างเช่น ในบทความเดียวกันนี้ บรรณานุกรมอาจประกอบด้วยรายการเช่น

- Smith, J. (2020). *The effects of social media on adolescent behavior*. Journal of Youth Studies, 25(3), 123-145.

บรรณานุกรมนี้ทำให้ผู้อ่านสามารถติดตามแหล่งข้อมูลที่เราอ้างอิงได้ง่ายขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเพื่อการศึกษาต่อเนื่องหรือการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล บรรณานุกรมที่ครบถ้วนและถูกต้องยังช่วยเสริมสร้างความน่าเชื่อถือให้กับงานวิจัย เนื่องจากแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนได้ศึกษาและอ้างอิงจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและเชื่อถือได้

ความสัมพันธ์ระหว่างการอ้างอิงและบรรณานุกรม การอ้างอิงและบรรณานุกรมทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดเพื่อเสริมสร้างความน่าเชื่อถือและความสมบูรณ์ให้กับงานวิจัย การอ้างอิงที่ปรากฏในเนื้อหาของบทความทำหน้าที่เชื่อมโยงข้อมูลในเนื้อหากับแหล่งที่มาเฉพาะเจาะจง เมื่อผู้อ่านเห็น

การอ้างอิง เช่น “Smith (2020)” พวกเขาสามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมได้จากบรรณานุกรมที่ท้ายบทความ ซึ่งจะระบุรายละเอียดเพิ่มเติมของแหล่งที่มา เช่น ชื่อผู้แต่ง ชื่อหนังสือหรือบทความ และปีที่เผยแพร่

ตัวอย่างเช่น หากในบทความมีการอ้างอิงว่า “Smith (2020)” ผู้อ่านสามารถไปที่บรรณานุกรมเพื่อดูรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลนั้น เช่น ชื่อบทความทั้งหมด ปีที่ตีพิมพ์ และชื่อวารสารที่เกี่ยวข้อง การทำงานร่วมกันของการอ้างอิงและบรรณานุกรมนี้ช่วยให้ผู้อ่านสามารถตรวจสอบแหล่งข้อมูลที่ถูกต้องถึงในเนื้อหาได้ ซึ่งทำให้บทความมีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้นไปด้วย

ตัวอย่างการทำงานร่วมกันของการอ้างอิงและบรรณานุกรม

สมมติว่าคุณกำลังเขียนบทความวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบของการออกกำลังกายต่อสุขภาพจิต และคุณต้องการอ้างอิงงานวิจัยที่ได้ทำการศึกษาเรื่องนี้ไว้ก่อนหน้านี้ ในเนื้อหาของบทความ คุณอาจเขียนว่า:

“การศึกษาโดย Johnson และคณะ (2019) พบว่าการออกกำลังกายสม่ำเสมอมีความสัมพันธ์กับการลดลงของอาการซึมเศร้าในผู้ใหญ่” หรือ “การออกกำลังกายสม่ำเสมอมีความสัมพันธ์กับการลดลงของอาการซึมเศร้าในผู้ใหญ่ (Johnson et al., 2019)”

ในตัวอย่างนี้ การอ้างอิง “Johnson et al., 2019” ทำหน้าที่บอกผู้อ่านว่า ข้อมูลนี้มาจากงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในปี 2019 โดย Johnson และทีมของเขา

เพื่อให้ผู้อ่านสามารถตรวจสอบแหล่งข้อมูลที่คุณอ้างอิงในบทความได้ คุณต้องจัดทำบรรณานุกรมที่ส่วนท้ายของบทความ บรรณานุกรมจะให้ข้อมูลเพิ่มเติมรูปแบบเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลที่คุณอ้างอิง ในกรณีนี้ บรรณานุกรมสำหรับการอ้างอิงดังกล่าวอาจมีลักษณะดังนี้

- Johnson, M., Smith, A., & Lee, R. (2019). *Effects of regular exercise on mental health in adults*. *Journal of Health and Fitness*, 45(2), 134-150.

การอ้างอิง “Johnson et al., 2019” ในเนื้อหาบทความทำหน้าที่บอกผู้อ่านว่า ข้อมูลที่นักวิจัยใช้มาจากการศึกษาที่ทำโดย Johnson และคณะ ในปี 2019 อย่างไรก็ตาม การอ้างอิงนั้นไม่ได้ให้รายละเอียดทั้งหมดเกี่ยวกับแหล่งที่มาของข้อมูลนั้น ผู้อ่านที่สนใจสามารถเลื่อนไปดูในส่วนบรรณานุกรมของบทความ ซึ่งจะมีข้อมูลเต็มรูปแบบเกี่ยวกับการศึกษาที่ถูกอ้างอิง รวมถึงชื่อบทความ ชื่อวารสาร ปีที่ตีพิมพ์ และหน้า การที่บรรณานุกรมมีรายละเอียดครบถ้วนช่วยให้ผู้อ่านสามารถติดตามและเข้าถึงแหล่งข้อมูลนั้นได้ง่ายดาย

การอ้างอิงและบรรณานุกรมทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างความน่าเชื่อถือและความสมบูรณ์ของงานวิจัย การอ้างอิงเชื่อมโยงข้อมูลในเนื้อหา กับแหล่งที่มา ขณะที่บรรณานุกรมรวบรวมและจัดระเบียบแหล่งข้อมูลเหล่านั้นไว้ในที่เดียว การทำงานร่วมกันของทั้งสองส่วนนี้ช่วยให้ผู้อ่านสามารถติดตามและตรวจสอบข้อมูลได้อย่างง่ายดาย ส่งเสริมการศึกษาต่อเนื่อง และรักษามาตรฐานวิชาการในงานวิจัย (Stoilescu & McDougall, 2010)

การเตรียมตัวส่งบทความเพื่อตีพิมพ์

การเตรียมตัวส่งบทความเพื่อตีพิมพ์เป็นขั้นตอนสำคัญในการเผยแพร่งานวิจัย การเตรียมบทความให้สมบูรณ์ เลือกวารสารที่เหมาะสม และปฏิบัติตามข้อกำหนดของวารสารจะช่วยเพิ่มโอกาสในการได้รับการยอมรับและตีพิมพ์อย่างประสบความสำเร็จ (ชุลีกร ธนนิติกร, 2564) โดยมีข้อควรพิจารณาดังนี้

1. การเลือกวารสารวิชาการที่เหมาะสม เป็นขั้นตอนสำคัญที่ต้องเริ่มจากการศึกษาวารสารที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาของบทความ ควรเลือกวารสารที่มีขอบเขตเนื้อหาตรงกับบทความและมีมาตรฐานการตรวจสอบที่น่าเชื่อถือ เช่น การตรวจสอบจาก Peer Review การพิจารณา Impact Factor หรือดัชนีชี้วัดอื่น ๆ ก็เป็นส่วนสำคัญในการประเมินความน่าเชื่อถือของวารสาร

2. การปรับปรุงบทความตามข้อเสนอแนะของบรรณาธิการ เมื่อบทความได้รับคำแนะนำจากบรรณาธิการ ควรทำการแก้ไขตามข้อเสนอแนะเหล่านั้นอย่างรอบคอบ การปรับปรุงนี้อาจรวมถึงการเสริมข้อมูล การปรับโครงสร้างบทความ และการทำให้เนื้อหาชัดเจนขึ้น การเปิดใจรับคำแนะนำและตอบกลับอย่างสุภาพจะช่วยเพิ่มโอกาสในการได้รับการตีพิมพ์

3. กระบวนการยื่นบทความและการตอบกลับความคิดเห็นจากผู้ตรวจสอบ หลังจากได้รับความคิดเห็นจากผู้ตรวจสอบ ควรตอบกลับอย่างรอบคอบ โดยเริ่มต้นด้วยการขอบคุณและอธิบายการแก้ไขที่ดำเนินการตามคำแนะนำ หากมีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วย ควรอธิบายเหตุผลอย่างสุภาพและให้ข้อมูลสนับสนุน

4. การเตรียมไฟล์และเอกสารประกอบสำหรับการส่งบทความ ตรวจสอบข้อกำหนดของวารสารอย่างละเอียด เช่น รูปแบบบทความ ขนาดไฟล์ และเอกสารประกอบอื่น ๆ เช่น Cover Letter และ Copyright Form การเตรียมไฟล์อย่างถูกต้องและครบถ้วนจะช่วยป้องกันความล่าช้าในกระบวนการพิจารณา

การเตรียมตัวส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ต้องอาศัยความรอบคอบและการปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างเคร่งครัด การเลือกวารสารที่เหมาะสม การปรับปรุงบทความตามคำแนะนำ การตอบกลับความคิดเห็นจากผู้ตรวจสอบ

และการเตรียมไฟล์และเอกสารประกอบล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยเพิ่มโอกาสในการได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่เลือก

แนวทางการเลือกวารสารสำหรับตีพิมพ์บทความวิจัย

การเลือกวารสารสำหรับตีพิมพ์บทความวิจัยเป็นขั้นตอนสำคัญที่ส่งผลต่อการยอมรับและการเผยแพร่ผลงานวิจัย แนวทางการเลือกวารสาร (Kajitnatitham, 2020) ดังนี้

1. **ความสอดคล้องกับสาขาวิชา:** ควรเลือกวารสารที่เน้นสาขาวิชาที่ตรงกับบทความวิจัย เช่น หากงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจ ก็ควรเลือกวารสารที่เน้นเรื่องการจัดการหรือธุรกิจเป็นหลัก

2. **ระดับของวารสาร:** พิจารณาเลือกวารสารตามระดับคุณภาพและความน่าเชื่อถือ วารสารที่มีการจัดอันดับ (impact factor) สูงจะมีความน่าเชื่อถือและการรับรองจากนักวิชาการในวงการเดียวกัน

3. **กลุ่มเป้าหมายของวารสาร:** เลือกวารสารที่มีผู้อ่านเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ตรงกับผลงานวิจัย เช่น วารสารที่เน้นนักวิจัยหรือผู้ปฏิบัติงานในสาขานั้น ๆ

4. **กระบวนการตรวจสอบบทความ (Peer Review Process):** ควรเลือกวารสารที่มีระบบการตรวจสอบบทความโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (peer review) ที่เข้มงวด เพื่อยกระดับคุณภาพของบทความวิจัยและเพิ่มโอกาสในการยอมรับตีพิมพ์

5. **ความเร็วในการพิจารณาตีพิมพ์:** พิจารณาวารสารที่มีระยะเวลาการพิจารณาตีพิมพ์ที่เหมาะสมกับความต้องการ วารสารบางฉบับอาจใช้เวลาในการตรวจสอบ ซึ่งอาจไม่เหมาะสมหากต้องการเผยแพร่ผลงานอย่างเร่งด่วน

6. **ข้อกำหนดและนโยบายการส่งบทความ:** ตรวจสอบข้อกำหนดและนโยบายของวารสารในการส่งบทความ เช่น รูปแบบการเขียน การอ้างอิง ขนาดของบทความ และค่าธรรมเนียมในการตีพิมพ์

7. **วารสารที่ได้รับการยอมรับในวงการ:** เลือกวารสารที่ได้รับการยอมรับในวงการวิชาการ เช่น วารสารที่อยู่ในฐานข้อมูลวิชาการที่สำคัญ เช่น Scopus, Web of Science หรือ TCI (ฐานข้อมูลวิชาการของไทย)

8. **วารสารแบบเปิด (Open Access) หรือปิด (Subscription-based):** พิจารณาวารสารเป็นแบบเปิดหรือแบบปิด หากเลือกวารสารแบบเปิด (Open Access) บทความจะสามารถเข้าถึงได้ง่ายและมีโอกาสถูกอ้างอิงมากขึ้น แต่ก็อาจมีค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์เพิ่มเติม

สภาพปัญหาจากการเขียนบทความวิจัยและกระบวนการตีพิมพ์

แม้ว่าการเขียนบทความวิจัยและการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการจะเป็นเป้าหมายสำคัญของนักวิจัยทุกระดับ แต่ในทางปฏิบัติกลับพบว่ายังมีอุปสรรคและความท้าทายจำนวนมากที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการตีพิมพ์ โดยเฉพาะในบริบทของนักวิจัยด้านสังคมศาสตร์ ซึ่งอาจยังขาดความพร้อมทั้งด้านทักษะ การสนับสนุน และความเข้าใจในระบบการเผยแพร่ทางวิชาการอย่างเป็นระบบ สภาพปัญหาสำคัญที่พบสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. **ความไม่เข้าใจในโครงสร้างและมาตรฐานของบทความวิจัย**
ทั้งนี้นักวิจัยจำนวนไม่น้อยยังขาดความเข้าใจในโครงสร้างของบทความวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล เช่น การเขียนบทนำที่มีความชัดเจน การกำหนดวัตถุประสงค์และคำถามวิจัยอย่างเป็นระบบ การอธิบายระเบียบวิธีวิจัยโดยละเอียด หรือการนำเสนอผลการวิจัยอย่างมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ส่งผลให้บทความที่จัดทำขึ้นไม่สอดคล้องกับมาตรฐานของวารสารและมีแนวโน้มถูกปฏิเสธตั้งแต่ขั้นตอนการคัดกรองเบื้องต้น (Desk Reject)

2. ทักษะทางภาษาและการเขียนเชิงวิชาการยังไม่เข้มแข็ง เมื่อ

นักวิจัยต้องเขียนบทความโดยใช้ภาษาอังกฤษมักประสบปัญหาด้านการเลือกใช้คำศัพท์ เทคนิคการเขียนทางวิชาการ และการสร้างความชัดเจนในการนำเสนอประเด็นวิจัย ทำให้บทความขาดความลื่นไหลและความน่าเชื่อถือ นอกจากนี้ ยังพบว่าการแปลบทความจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษโดยไม่มีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ อาจก่อให้เกิดความคลาดเคลื่อนในสาระสำคัญและทำให้บทความถูกปฏิเสธจากวารสารระดับนานาชาติ

3. ขาดความรู้เกี่ยวกับการเลือกวารสารที่เหมาะสม เนื่องจากการ

เลือกวารสารที่ไม่สอดคล้องกับหัวข้อวิจัย หรือมีเกณฑ์การพิจารณาที่ไม่เหมาะสมกับระดับของบทความ เป็นอีกหนึ่งปัญหาสำคัญที่ทำให้บทความถูกปฏิเสธ นักวิจัยบางรายขาดข้อมูลเกี่ยวกับฐานข้อมูลวารสาร เช่น TCI, Scopus หรือ Web of Science และไม่เข้าใจความแตกต่างระหว่างวารสารแบบ peer-reviewed กับวารสารที่ไม่ผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ (predatory journals)

4. การขาดประสบการณ์ในการตอบข้อเสนอแนะจากผู้ประเมิน

(Reviewer) กล่าวคือ กระบวนการ peer review เป็นหัวใจสำคัญของการตีพิมพ์บทความ แต่ผู้เขียนบทความหลายคนยังไม่สามารถตอบกลับข้อเสนอแนะอย่างมืออาชีพ เช่น การโต้แย้งข้อเสนอแนะโดยไม่มีหลักฐานการตอบแบบขาดความสุภาพ หรือการไม่ปรับเนื้อหาตามคำแนะนำ ทำให้บทความไม่ผ่านการพิจารณาในรอบถัดไป

5. ข้อจำกัดด้านเวลาและทรัพยากร เนื่องจากการเขียนบทความ

วิจัยคุณภาพสูงต้องใช้เวลาและทรัพยากรจำนวนมาก ทั้งในด้านการทบทวนวรรณกรรม การวิเคราะห์ข้อมูล การปรับแก้เนื้อหา และการชำระค่าตีพิมพ์ โดยเฉพาะวารสารนานาชาติที่มีค่าใช้จ่ายสูง นักวิจัยที่ไม่มีทุนสนับสนุนหรือมีภาระงานด้านอื่นจำนวนมากมักไม่สามารถทุ่มเทให้กับกระบวนการนี้ได้เต็มที่

6. ปัญหาด้านจริยธรรมในการวิจัยและการเขียน ยังคงพบการคัดลอกผลงานผู้อื่น (plagiarism) หรือการอ้างอิงไม่ถูกต้องโดยไม่ได้เจตนาในกลุ่มนักวิจัยมือใหม่ รวมถึงการส่งบทความซ้ำซ้อนหลายวารสารพร้อมกัน ซึ่งถือเป็นการผิดจริยธรรมวิชาการและอาจทำให้ชื่อเสียงของนักวิจัยเสียหาย

7. การขาดระบบสนับสนุนจากองค์กรต้นสังกัด กล่าวคือ ในบางสถาบันยังไม่มีระบบพี่เลี้ยง (mentoring) หรือศูนย์สนับสนุนงานเขียนวิจัยที่เป็นระบบ เช่น การอบรมเขียนบทความเชิงวิชาการ การจัดบริการพิสูจน์อักษรทางวิชาการ หรือการสนับสนุนค่าตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติ ส่งผลให้นักวิจัยต้องดำเนินการทุกอย่างด้วยตนเอง ซึ่งอาจเกิดข้อผิดพลาดและลดทอนโอกาสในการตีพิมพ์ได้

สภาพปัญหาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการเขียนบทความวิจัยและการตีพิมพ์ไม่ได้เป็นเพียงการรวบรวมข้อมูลวิจัยมาเรียบเรียงเท่านั้น แต่ยังเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ทักษะหลากหลายด้าน ทั้งการวางแผน การสื่อสารเชิงวิชาการ การตอบรับข้อเสนอแนะ และการเคารพในจริยธรรมทางวิชาการ การพัฒนาศักยภาพของนักวิจัยโดยเฉพาะในกลุ่มสังคมศาสตร์ จึงควรดำเนินการควบคู่กับการจัดระบบสนับสนุนในระดับสถาบัน เพื่อยกระดับคุณภาพการเผยแพร่งานวิจัยให้ทัดเทียมนานาชาติ

สรุป

การเขียนบทความวิจัยเพื่อการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการเป็นกระบวนการที่ท้าทายและสำคัญสำหรับนักวิจัย เนื่องจากต้องอาศัยการวางแผนอย่างละเอียด การเลือกใช้วิธีการวิจัยที่เหมาะสม และการสื่อสารผลการวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ บทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารคุณภาพสูงไม่เพียงแต่แสดงถึงคุณภาพของงานวิจัย แต่ยังมีส่วนในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับวงการวิชาการ กระบวนการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับบทความ แต่กระนั้น นักวิจัยต้องเผชิญกับความท้าทาย เช่น การเลือกวารสารที่เหมาะสม การปรับปรุงบทความตามคำแนะนำของบรรณาธิการ และการจัดเตรียมเอกสารที่จำเป็นสำหรับการส่งบทความ

ข้อเสนอแนะ:

1. การวางแผนและการเลือกหัวข้อวิจัยการกำหนดหัวข้อวิจัยควรมีความเฉพาะเจาะจงและเชื่อมโยงกับประเด็นทางทฤษฎีหรือปัญหาทางสังคมที่เป็นรูปธรรม เพื่อให้การกำหนดวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของบทความเป็นไปอย่างมีทิศทาง และสามารถวางแผนระเบียบวิธีวิจัยได้อย่างเหมาะสม

2. การทบทวนวรรณกรรมควรเลือกแหล่งอ้างอิงที่มีความทันสมัย มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับหัวข้อ และใช้การวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ (critical review) มากกว่าการสรุปข้อมูลแบบบรรยาย เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในประเด็นที่ศึกษาและชี้ให้เห็น “ช่องว่าง” (research gap) ที่เป็นที่มาของการวิจัย

3. องค์ประกอบของระเบียบวิธีวิจัยเนื้อหาส่วนนี้ควรมีองค์ประกอบหลัก ได้แก่

3.1 ลักษณะของการวิจัย (เช่น เชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ หรือผสมผสาน)

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง: ระบุขนาด วิธีการสุ่ม และคุณลักษณะเฉพาะที่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์

3.3 เครื่องมือวิจัย: อธิบายกระบวนการสร้าง พัฒนา และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ (เช่น ค่าความเที่ยง ความเชื่อมั่น)

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล: ระบุขั้นตอน วิธีการ และ ระยะเวลาที่ใช้

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล: ระบุสถิติหรือวิธีการวิเคราะห์เชิงคุณภาพที่ใช้ พร้อมเหตุผลประกอบการเขียนในส่วนนี้ควรใช้ภาษาที่ชัดเจน กระชับ และมีการอ้างอิงทฤษฎีหรือแหล่งที่มาตามหลักจริยธรรมทางวิชาการ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจและตรวจสอบกระบวนการวิจัยได้อย่างโปร่งใส

4. การเขียนผลการวิจัยและอภิปรายผลควรใช้การนำเสนอผลในรูปแบบตารางหรือแผนภูมิประกอบการอธิบาย และเน้นการตีความเชิงเปรียบเทียบกับวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการอภิปรายถึงความหมายของผลที่ได้ในบริบทของงานวิจัย เพื่อให้บทความมีความลุ่มลึกทางวิชาการ

5. การเลือกวารสารและการจัดเตรียมเอกสารผู้เขียนควรศึกษาแนวทางการรับบทความของวารสารแต่ละฉบับ เช่น รูปแบบการอ้างอิง ความยาว บทความ และขอบเขตของเนื้อหาที่รับพิจารณา พร้อมทั้งจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น แบบฟอร์มการส่ง แบบฟอร์มจริยธรรม และเอกสารประกอบอื่น ๆ ให้ครบถ้วนตามข้อกำหนด เพื่อเพิ่มโอกาสในการพิจารณาอย่างรวดเร็วและราบรื่น

6. การตอบรับและปรับปรุงบทความตามคำแนะนำของผู้ประเมิน ควรเปิดใจรับข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิอย่างสร้างสรรค์ และนำไปใช้ในการปรับปรุงบทความ โดยควรจัดทำ จดหมายตอบข้อเสนอแนะ (Response Letter) อย่างเป็นระบบ มีการระบุข้อเสนอแนะเป็นข้อ ๆ และอธิบายว่าได้มีการปรับแก้ในประเด็นใดบ้างอย่างชัดเจน

7. การรักษาจริยธรรมในการเขียนบทความควรหลีกเลี่ยงการคัดลอกผลงานผู้อื่นโดยไม่ได้อ้างอิง รวมถึงการอ้างแหล่งข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง

หรือไม่ตรงกับเนื้อหา การให้เครดิตแก่แหล่งข้อมูลอย่างครบถ้วนและถูกต้องตามรูปแบบที่วารสารกำหนดจึงเป็นสิ่งจำเป็น

References

- Jamnean, J., Noppawong, K., Trakul Jitwatthakorn, & Phawach, K. (2023). Guidelines for writing academic articles for publication in academic journals for new scholars. *Journal of Marketing and Management, Rajamangala University of Technology Thanyaburi*, 10(1), 1–19.
- Chuleekorn, T., & Nattacharat, T. (2021). Strategies for writing research articles for publication in academic journals. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 6(12), 387–400.
- Songphop, K. (2020). Techniques for writing articles in Muang Boran Journal. *Sakthong Journal: Humanities and Social Sciences Journal*, 26(3), 1–15.
- Pornchanok, T. (2010). How to write research articles for publication? *Panyapiwat Journal*, 10(Special Issue), 279–291.

- American Psychological Association. (2020). Ethical principles of psychologists and code of conduct. <https://www.apa.org/ethics/code>
- Creswell, J. W. (2014). Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches (4th ed.). Sage.
- Huebner, T. (2015). Academic writing for graduate students: Essential tasks and skills, John M. Swales and Christine B. Feak. 2012. Ann Arbor, MI: University of Michigan Press (418 pages). MANUSYA, 18, 113–115.
- Johnson, R. B. (2004). Peer review in academic publishing: Its meaning, benefits, and limitations. Educational Researcher, 33(7), 14–26.
- Kajitnatitham, M. (2020). Guidelines for writing an academic article. Ubon Ratchathani Journal of Research and Evaluation, 9(1), 1–8.
- Lo, H.-Y., Liu, G.-Z., & Wang, T.-I. (2014). Learning how to write effectively for academic journals: A case study investigating the design and development of a genre-based writing tutorial system. Computers & Education, 78, 250–267.

- Martin, E. (2014). How to write a good article. *Current Sociology*, 62(7), 949–955.
- Obeagu, E., Obeagu, G., Igwe, M., Alum, E., Ogenyi, F., Ugwu, J., Ugwu, C., Okon, M., Eze, C., Jude Uchechukwu, A., Eze, V., & P.C, U. (2023). Academic journal writing and types of journals. *Academic Journal*, 12, 205–213.
- Pyrczak, F., & Tcherni-Buzzeo, M. (2019). Evaluating research in academic journals: A practical guide to realistic evaluation (7th ed.). Routledge.
- Stoilescu, D., & McDougall, D. (2010). Starting to publish academic research as a doctoral student. *International Journal of Doctoral Studies*, 5, 79–92.

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
JOURNAL OF MANAGEMENT SCIENCE, NAKHON SI THAMMARAT
RAJABHAT UNIVERSITY

แบบฟอร์มขอส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลง
วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอส่งบทความตีพิมพ์ลงในวารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ

ข้าพเจ้า (ผู้ส่งบทความ) ชื่อ.....นามสกุล.....

ตำแหน่ง ☐ อาจารย์ ☐ นักศึกษา

หลักสูตร..... สาขา.....

มหาวิทยาลัย

ชื่อเรื่องบทความ (ภาษาไทย)

ชื่อเรื่องบทความ (ภาษาอังกฤษ)

..... ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ เลขที่..... หมู่ที่.....
..... ชอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....
..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
..... โทรศัพท์..... E-mail.....

มีความประสงค์ขอส่ง

- ☐ บทความวิจัย
☐ บทความวิชาการ

เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ลงในวารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งบทความดังกล่าวนี้ข้าพเจ้าขอรับรองว่ายังไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ลงในวารสารใดมาก่อน และไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น ในระหว่างการรอตีพิมพ์ หากข้าพเจ้าขอเพิกถอนบทความ ข้าพเจ้ายินยอมรับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายใดๆ อันอาจเกิดขึ้น

ในการนี้ข้าพเจ้าได้ดำเนินการจัดพิมพ์ ตามรูปแบบการเขียนบทความวิจัยที่คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำหนดไว้ทุกประการและได้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงได้จัดส่งเนื้อหาบทความ จำนวน 1 ฉบับ ให้แก่กองบรรณาธิการวารสาร เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ลงนาม.....ผู้ส่งบทความ
(.....)

**หลักเกณฑ์การจัดทำต้นฉบับ วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช**

บทความวิจัย	บทความวิชาการ
➤ ชื่อบทความภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	➤ ชื่อบทความภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
➤ ชื่อผู้วิจัยทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	➤ ชื่อผู้วิจัยทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
➤ สถานที่ทำงานของผู้วิจัย	➤ สถานที่ทำงานของผู้วิจัย
บทคัดย่อ) Abstract) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยให้ขึ้นต้นด้วยบทคัดย่อ ที่เป็นภาษาไทยและท้ายบทคัดย่อให้กำหนดคำสำคัญ)Keyword)	บทคัดย่อ) Abstract) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยให้ขึ้นต้นด้วยบทคัดย่อ ที่เป็นภาษาไทยและท้ายบทคัดย่อให้กำหนดคำสำคัญ)Keyword)
เนื้อหา จะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ เป็นการเขียนบทความที่ใช้งานวิจัยที่ศึกษาเป็นฐานในการเขียนในเนื้อหาจะประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้ 1) บทนำ 2) วัตถุประสงค์ของการวิจัย 3) ระเบียบวิธีการวิจัย 4) สรุปผลการวิจัย 5) การอภิปรายผล	เนื้อหา จะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ เนื้อหาประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้ 1) บทนำ 2) เนื้อหา 3) บทสรุป

6) ข้อเสนอแนะ 7) กิตติกรรมประกาศ ถ้ามี	
References เอกสารอ้างอิง จะต้องเป็นภาษาอังกฤษ หากเป็นการอ้างอิงภาษาไทยให้ทำการแปลเป็นภาษาอังกฤษ และเขียนตามรูปแบบ APA ฉบับล่าสุด	References เอกสารอ้างอิง จะต้องเป็นภาษาอังกฤษ หากเป็นการอ้างอิงภาษาไทยให้ทำการแปลเป็นภาษาอังกฤษ และเขียนตามรูปแบบ APA ฉบับล่าสุด

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เป็นวารสารเพื่อเผยแพร่บทความวิจัย และบทความทางวิชาการ ทางการศึกษา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ประยุกต์ ของบุคลากร นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และจากบุคคลทั่วไปจากหน่วยงานภายนอก

1. ประเภทของผลงานที่จะพิมพ์

บทความวิจัยหรือบทความวิชาการ ความยาวไม่เกิน 10 หน้ากระดาษA4 แนวตั้ง มีการตั้งค่า (ตาราง และอ้างอิงด้วย ,รวมภาพถ่าย) หน้ากระดาษและระยะขอบ ด้านบน3.5cm ด้านล่าง 2.5 cm. ด้านขวา 2.5 cm. ด้านซ้าย 2.5 cm. และมีการจัดรูปแบบ 1 คอลัมน์ เนื้อหาใช้ตัวพิมพ์ TH SarabunPSK ขนาดตามที่กำหนดในแต่ละหัวข้อ และต้องไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารหรือหนังสือใดมาก่อน

2. รูปแบบของการเขียนผลงาน

เพื่อความเป็นมาตรฐานของวารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ข้อเขียนที่เป็นบทความที่จะลง

พิมพ์ในวารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ ควรมีลักษณะเรียบเรียงตามลำดับดังนี้

3. การอ้างอิงในเนื้อหาและรายการอ้างอิงท้ายบทความ

ใช้วิธีการอ้างอิงตามรูปแบบ APA ฉบับล่าสุด แต่ละรายการที่มีการอ้างอิงในเนื้อหา จะต้องมีรายการอ้างอิงที่สมบูรณ์ปรากฏอยู่ในรายการหรืออ้างอิง ท้ายบทความ

ทุกบทความไม่ว่าจะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ รายการอ้างอิงทุกรายการทั้งในเนื้อหา และท้ายบทความ ต้องเขียนเป็นภาษาอังกฤษ หากเอกสารที่ใช้อ้างอิงเป็นภาษาไทย ต้องแปลหรือทับศัพท์แบบถอดอักษร (Transliterate) และให้ระบุท้ายรายการว่า (in Thai)

รูปแบบการลงรายการผู้แต่งอ้างอิงในเนื้อหา

ผู้แต่งคนไทย : นามสกุลผู้แต่ง เช่น Manlae

ผู้แต่งชาวต่างประเทศ : นามสกุลผู้แต่ง เช่น Skinner

ผู้แต่ง 2 คน : นามสกุลผู้แต่ง & นามสกุลผู้แต่ง เช่น Magee

& Kramer ((2006

ผู้แต่ง 3-7 คน : นามสกุลผู้แต่งนามสกุลผู้แต่ง ,,... & นามสกุลผู้แต่ง เช่น Ardestani, Ferracchiati, Gopikrishna, Redkar, Sivakumar & Titus ((2002

ผู้แต่งมากกว่า 7 คนขึ้นไป : นามสกุลผู้แต่งคนแรก ตามด้วย et al. เช่น Mercer et al. ผู้แต่งที่เป็นสถาบัน เช่น Ministry of Education

3.1 การอ้างอิงในเนื้อหา ใช้วิธีการอ้างอิงแบบนาม-ปี โดยระบุชื่อผู้แต่งและปีพิมพ์ ในกรณีที่เป็นการอ้างอิงเนื้อหาโดยตรงหรือ แนวคิด

บางส่วนหรือเป็นการคัดลอกข้อความบางส่วนมาโดยตรง ควรระบุเลขหน้าไว้ด้วย โดยพิมพ์ต่อท้ายปีพิมพ์ คั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) รูปแบบการอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา มี 3 รูปแบบ ดังนี้

1. (ผู้แต่ง, ปีพิมพ์, เลขหน้า ไว้ท้ายข้อความที่อ้างอิง (เช่น)Lertkhai, & Nilakan, 2019, p. 15) กรณีที่ไม่ปรากฏเลขหน้าให้ลงแค่ชื่อผู้แต่งกับปีพิมพ์ไว้ในวงเล็บเดียวกัน)Manlae, 2020)

2. ผู้แต่ง ปีพิมพ์, เลขหน้ากรณีมีการระบุชื่อผู้แต่งใน (เนื้อหาแล้ว ไม่ต้องระบุไว้ในวงเล็บท้ายข้อความที่อ้างอิง เช่นManlae (2020, p. 14) studied.....ไม่ปรากฏเลขหน้าให้ลงแค่ชื่อผู้แต่งกับปีพิมพ์โดยลงปีพิมพ์ไว้ในวงเล็บ Lertkhai).2019)

3. การอ้างอิงสารมากกว่าหนึ่งเรื่องที่ผู้แต่งต่างกัน เรียงลำดับตามอักษรชื่อผู้แต่งคั่นด้วยเครื่องหมาย อัฒภาค); เช่น Several studies (Miller, 1999; Shafranske & Mahoney, 1998)

4. ในการอ้างอิงเอกสารแทรกในเนื้อหา) โดยที่ไม่ใช่เอกสารต้นฉบับ(ให้ระบุชื่อเอกสารต้นฉบับและคำว่า “as cited in” ตามด้วยชื่อผู้แต่งเอกสารทุติยภูมิและปีพิมพ์ สำหรับการลงรายการอ้างอิงท้ายเล่ม ลงชื่อผู้แต่งเอกสารทุติยภูมิเท่านั้น เช่น Bass. (1985, as cited in Vigoa-Gadot, 2009)

5. การอ้างการสื่อสารระหว่างบุคคลอาจเป็นจดหมายโต้ตอบส่วนบุคคล บันทึกร อีเมล กลุ่มสนทนาหรือ กระดานข่าวอิเล็กทรอนิกส์ การสัมภาษณ์หรือสนทนาทางโทรศัพท์ โดยระบุชื่อผู้ที่ทำการสื่อสาร ประเภทของการสื่อสาร และเดือน วันที่, ปี ค .ศ.เช่น Lutes. (personal communication, April 18, 2020) Manlae.) Interview, June 26, 2020)

6. การอ้างอิงเอกสารที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง ให้ใส่ชื่อเอกสารหรือชื่อเรื่องแทนชื่อผู้เขียน ถ้าเป็นชื่อบทความ ชื่อบทที่หรือชื่อ

เว็บไซต์ใส่เครื่องหมายอัฒประกาศคู่ (“ ”)เช่น On free care (“Study Finds ,”2019) หรือ The book college Bound Seniors) 2020

3.2 รายการอ้างอิงท้ายบทความ ให้รวบรวมเอกสารทั้งหมดที่ใช้อ้างอิงไว้ท้ายบทความ จัดเรียงตามลำดับตัวอักษรชื่อผู้แต่ง ใช้รูปแบบการลงรายการตามระบบ APA ฉบับล่าสุด ตัวอย่างการเขียน

หนังสือทั่วไป	
รูปแบบ	ชื่อผู้แต่ง.\.(ปีที่พิมพ์) \ ชื่อเรื่อง\ ครั้งที่พิมพ์) .(เป็นต้นไป 2 พิมพ์ครั้งที่\ สถานที่พิมพ์:\สำนักพิมพ์.
ผู้แต่ง คน 1	Harris, M. B. (.(1995 <i>Basic statistics for behavioral science research.</i> Boston: Allyn and Bacon. Suttirat, C. (2010). <i>New Learning Management.</i> Nonthaburi: Sahamit Printing Leasing. (in Thai)
ผู้แต่ง คน 2	Magee, J., & Kramer, J. (.(2006 <i>Concurrency state models & Java programs.</i> West Sussex, UK: John Wiley.
ผู้แต่ง คน 7-3	Ardestani, K., Ferracchiati, F. C., Gopikrishna, S., Redkar, T., Sivakumar, S., & Titus, T. (.(2002 <i>Visual basic .NET threading</i>

	<i>handbook</i> . Birmingham. UK: Wrox Press.
ผู้แต่งมากกว่า 7 คน ขึ้นไป	Mercer, D. W., Kent, A., Nowicki, S. D., Mercer, D., Squier, D., Choi, W., ...Morgan, C. (.(2004 <i>Beginning PHP</i> .5Indianapolis, IN: Wiley.
ผู้แต่งเป็นสถาบัน	Office of the National Culture Commission.)1990 .(<i>Essays on Cultural Thailand</i> . Bangkok: Office of the National Culture Commission. (in Thai)
ไม่ปรากฏ นามผู้แต่ง	<i>The new international Webster's comprehensive dictionary of the English language</i> . (1998). Naples, Florida: Trident Press International.
ไม่ปรากฏเมืองที่ พิมพ์/สำนักพิมพ์	ให้ใส่ n.p.
หรือไม่ปรากฏ ปีที่ พิมพ์	ให้ใส่ n.d.
หนังสือแปล	
รูปแบบ	ชื่อผู้แต่ง .\ \ .(ปีที่พิมพ์)\ \ ชื่อเรื่อง \ \ ครั้งที่) (.พิมพ์\ \ ,ชื่อผู้แปล) \ ผู้แปล.(สถานที่พิมพ์ :\ สำนักพิมพ์ต้นฉบับ) . .ศ.พิมพ์ปี คXXX(ถ้ามี)

	Stanislavski, K. (2008) <i>My life in art</i> (J. Benedetti, Trans.). London: Routledge.
บทความในหนังสือ	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ .\ (ปีที่พิมพ์)\ ชื่อบทความ . \\ ใน \ ชื่อหนังสือ \\ (ครั้งที่พิมพ์)\ .น) \ เลขหน้าบทความจากหน้าใดถึง หน้าใด.(\\สถานที่พิมพ์ : \ สำนักพิมพ์ .
	Holland, J .L) .1973 .(Making vocational choice .in <i>A Theory of Career</i> .)pp. 12-18 .(New Jersey : Prentice-Hall .
วารสาร	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ .\ (ปีที่พิมพ์)\ ชื่อ บทความ .\ ชื่อวารสาร, \\ ปีที่(ฉบับที่ ถ้ามี), \ เลขหน้า.
	Manlae, W. (2019). Identity Students of in Information Management Program at Nakhon Si Thammarat Rajabhat University. <i>Journal of Information Science</i> , 36(4), 39-58. (in Thai)
วารสารที่ได้รับการ ตอบรับการตีพิมพ์ และอยู่ในระหว่างรอ	Zuckerman, M., and Kieffer, S. C. (in press). Race differences in face- ism: Does facial prominence imply

ตีพิมพ์ ให้ใช้คำว่า “in press” หรือ “อยู่ระหว่างการตีพิมพ์” แทนที่ปีพิมพ์	dominance? <i>Journal of Personality and Social Psychology</i> .
สารานุกรม	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ .\\ .(ปีที่พิมพ์)\\ ชื่อบทความ .\\ ชื่อสารานุกรม. \\ เล่มที่, \n .\\ เลขหน้า.
	Bennett, J .M) .1989 .(Speed reading . <i>The World Book Encyclopedia</i> .18, p .774.
นิตยสาร	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ .\\ .(เดือนที่พิมพ์ ,ปี)\\ ชื่อบทความ .\\ ชื่อนิตยสาร, \\ ปีที่ (ฉบับที่) , \n.\\ เลขหน้า.
	Henricus, J. (2011, June). Peace time boom. <i>Business Traveller</i> , pp. 56-60.
หนังสือพิมพ์	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ .\\ .(วันเดือนปีที่พิมพ์ ,ปี)\\ ชื่อบทความ .\\ ชื่อหนังสือพิมพ์, \\ ปีที่(ฉบับที่), \n .\\ เลขหน้า.

	Chuenprasaeng, P) .2010, 11 February .(Touch phone and MP3 player in one . <i>The Nation</i> , 20)1513(, p .7A.
วิทยานิพนธ์	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนวิทยานิพนธ์ .\\ .(ปีที่พิมพ์)\\ ชื่อ วิทยานิพนธ์ .\\ .(ชื่อปริญญา) \ ชื่อมหาวิทยาลัย ,\ชื่อคณะ,\ชื่อสาขาวิชาหรือภาควิชา.
	Jindasu, N. (2007). <i>Public spirit of the students: BanPongThakam School Sung Men DistrictPhrae Province</i> . (Master of Education Thesis). Naresuan University, Faculty of Education, Program in Educational Administration. (In Thai)
การสัมภาษณ์	
รูปแบบ	ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ .\\ .(ปีที่สัมภาษณ์)\\ ตำแหน่ง ผู้ให้สัมภาษณ์ .(ถ้ามี)\\ สัมภาษณ์, \ วัน \ เดือน \ ปี.
	Oupadissakoon, S) .1993 .(Dean of the Graduate School, Kasetsart University. <i>Interview</i> , 8 July 1993) .in Thai)
รายงานการวิจัย	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียน .\\ .(ปีที่พิมพ์)\\ ชื่อรายงานการวิจัย .(รายงานการวิจัย)\\สถานที่

	พิมพ์ :\สำนักพิมพ์.
	Jirapanthong, W. (.(2010 <i>Development of selection model to support higher education (undergraduate programs) using data mining technique</i> (Research report). Bangkok: Dhurakij Pundit University.) in Thai)
เอกสารรายงานการประชุม	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ .\ (ปีที่พิมพ์)\ ชื่อ บทความ .\ใน \ ชื่อเอกสาร \ ชื่อรายงานการ ประชุมสัมมนา,\.น) \ เลขหน้าที่ปรากฏ .(\ สถานที่พิมพ์ :\ สำนักพิมพ์.
	Lichstein, K .L., Johnson, R .S., Womack, T .D., Dean, J .E., and Childers, C .K) .2018) Relaxation therapy for poly-pharmacy use in elderly insomniacs and noninsomniacs .In T .L . <i>Rosenthal Reducing medication in geriatric populations . Symposium conducted at the meeting of the First International Congress of</i>

	Behavioral Medicine,) p. 145). Uppsala, Sweden: n.p.
เว็บไซต์	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียน .\ (ปีที่พิมพ์)\ ชื่อเรื่อง .\ สืบค้น \ ปี, เดือน วันจาก , \ URL ของเว็บไซต์ที่เข้าถึง
	National Library of Thailand. (2018). <i>NLT smart library</i> . Retrieved 2020, January 2, from https://www.nlt.go.th/th/ . (in Thai)
ยูทูป	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียน. \ (ปี, เดือน วันที่เผยแพร่). \ ชื่อเรื่อง. [ประเภทของข้อมูล]. \ สืบค้นจาก \ URL ของเว็บไซต์ที่เข้าถึง
	Apsolon, M. (2019, September 9). <i>Real ghost girl caught on Video Tape 14</i> [Video file]. Retrieved from http://www.youtube.com/watch?v=6nyGCbxD848
สื่อโสตทัศนและสื่ออื่น ๆ	
รูปแบบ	ชื่อผู้จัดทำ (หน้าที่). \ (ปีที่ผลิต). \ ชื่อเรื่อง. \ [ระบุลักษณะของสื่อ]. \ สถานที่ผลิต: \ หน่วยงานที่เผยแพร่.
	Chason, K. W. and Sallustio, S. (2002). <i>Hospital preparedness for bioterrorism</i> [video]. Secaucus NJ: Network for Continuing Medical Education.

4. การส่งต้นฉบับของบทความ ในรูปแบบ file Microsoft Word และ .Pdf ที่ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Kanokwan_jea@nstru.ac.th หรือผ่าน QR Code เท่านั้น

QR cord ส่งบทความวิจัย

5. สิทธิของกองบรรณาธิการ

ในกรณีที่บรรณาธิการ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้รับเชิญให้เป็น ผู้ตรวจบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการมีความเห็นว่าควรแก้ไขความบกพร่องทางกองบรรณาธิการ จะส่งต้นฉบับให้ผู้เขียนพิจารณา จัดการแก้ไขให้เหมาะสมก่อนที่จะลงพิมพ์ ทั้งนี้กองบรรณาธิการจะยึดถือความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเกณฑ์

รูปแบบการเขียนบทความวิจัย

[ชื่อบทความ ภาษาไทย]

[ชื่อบทความ ภาษาอังกฤษ]

ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์¹ ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ร่วม² และชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ร่วม³ [ภาษาไทย]

ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์¹ ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ร่วม² และชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ร่วม³

[ภาษาอังกฤษ]

¹หลักสูตร.....สาขาวิชา.....ชื่อสถาบัน.....E-mail.....

²หลักสูตร.....สาขาวิชา.....ชื่อสถาบัน.....E-mail.....

³หลักสูตร.....สาขาวิชา.....ชื่อสถาบัน.....E-mail.....

[ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ]

บทคัดย่อ

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

คำสำคัญ : [พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

Abstract

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

Keywords : [พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

บทนำ

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

ระเบียบวิธีการวิจัย

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

สรุปผลการวิจัย

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

การอภิปรายผล

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

ข้อเสนอแนะ

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี)

References

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]